

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2014/C 194/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2014/C 194/02 Cauza C-238/12 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 30 aprilie 2014 – FLSmith & Co. A/S/Comisia Europeană (Recurs — Concurență — Înțelegeri — Sectorul sacilor industriali din plastic — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 81 CE — Competența de fond a Tribunalului — Obligația de motivare — Imputabilitatea încălcării săvârșite de filială societății-mamă — Răspunderea societății-mamă pentru plata amenzii aplicate filialei — Proportionalitate — Procedura în fața Tribunalului — Termen de soluționare rezonabil) 2

2014/C 194/03 Cauza C-390/12: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 30 aprilie 2014 [cerere de decizie preliminară formulată de Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (fostă Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich) – Austria] – proceduri inițiate de Robert Pfleger, Autoart a.s., Mladen Vucicevic, Maroxx Software GmbH, Ing. Hans-Jörg Zehetner (Articolul 56 TFUE — Libera prestare a serviciilor — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolele 15-17, 47 și 50 — Libertatea de alegere a ocupației și dreptul la muncă, libertatea de a desfășura o activitate comercială, dreptul de proprietate, dreptul la o cale de atac efectivă și la un proces echitabil, principiul ne bis in idem — Articolul 51 — Domeniu de aplicare — Punerea în aplicare a dreptului Uniunii — Jocuri de noroc — Reglementare restrictivă a unui stat membru — Sancțiuni administrative și penale — Motive imperative de interes general — Proportionalitate). 3

2014/C 194/04	Cauza C-475/12: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 30 aprilie 2014 [cerere de decizie preliminară formulată de Fővárosi Törvényszék (fostă Fővárosi Bíróság) – Ungaria] – UPC DTH Sàrl/Nemzeti Média-és Hírközlési Hatóság Elnökhelyettese (Sectorul telecomunicațiilor — Rețele și servicii de comunicații electronice — Libera prestare a serviciilor — Articolul 56 TFUE — Directiva 2002/21/CE — Furnizare transfrontalieră a unui pachet de programe de radio și de televiziune — Acces condiționat — Competența autorităților naționale de reglementare — Înregistrare — Obligație de stabilire)	3
2014/C 194/05	Cauza C-26/13: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 30 aprilie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Kúria – Ungaria) – Árpád Kásler, Hajnalka Káslerné Rábai/OTP Jelzálogbank Zrt (Directiva 93/13/CEE — Clauze abuzive în contractele încheiate între un vânzător sau un furnizor și un consumator — Articolul 4 alineatul (2) și articolul 6 alineatul (1) — Aprecierea caracterului abuziv al clauzelor contractuale — Excludere a clauzelor referitoare la obiectul principal al contractului sau la caracterul adecvat al prețului sau al remunerației, cu condiția ca acestea să fie redactate în mod clar și inteligibil — Contracte de credit de consum încheiate în monedă străină — Clauze referitoare la cursurile de schimb — Diferență între cursul de schimb la cumpărare, aplicabil deblocării împrumutului, și cursul de schimb la vânzare, aplicabil rambursării acestuia — Competențele instanței naționale în cazul unei clauze calificate drept „abuzivă” — Înlocuirea clauzei abuzive cu o dispoziție de drept național cu caracter supletiv — Admisibilitate)	5
2014/C 194/06	Cauza C-209/13: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 30 aprilie 2014 – Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord/Consiliul Uniunii europene [Sistemul comun al taxei pe tranzacțiile financiare — Autorizarea unei cooperări consolidate în temeiul articolului 329 alineatul (1) TFUE — Decizia 2013/52/UE — Acțiune în anulare pentru încălcarea articolelor 327 TFUE și 332 TFUE, precum și a dreptului internațional cutumiar]	6
2014/C 194/07	Cauza C-250/13: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 30 aprilie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Baden-Württemberg – Germania) – Birgit Wagener/Bundesagentur für Arbeit – Familienkasse Villingen-Schwenningen (Trimitere preliminară — Securitate socială — Acord între Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană — Regulamentul (CEE) nr. 574/72 — Articolul 107 alineatele (1) și (6) — Regulamentul (CE) nr. 987/2009 — Articolul 90 — Lucrători migranți — Conversia monedelor — Luare în considerare a prestațiilor familiale primite în Elveția la calcularea, de către un stat membru, a alocațiilor pentru creșterea copilului aflat în întreținere — Supliment reprezentând diferența dintre prestații — Data care trebuie luată în considerare pentru conversia în euro a prestațiilor familiale elvețiene)	7
2014/C 194/08	Cauza C-267/13: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 30 aprilie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – Nutricia NV/Staatssecretaris van Financiën (Nomenclatura combinată — Poziții tarifare — Medicamente în sensul poziției 3004 — Noțiuni — Preparate nutritive destinate exclusiv pentru a fi administrate pe cale enterală, sub supraveghere medicală, persoanelor supuse unui tratament medical — Băuturi în sensul subpoziției 2202 — Noțiuni — Lichide nutritive destinate pentru a fi administrate pe cale enterală, iar nu pentru a fi băute)	8
2014/C 194/09	Cauza C-280/13: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 30 aprilie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Palma de Mallorca – Spania) – Barclays Bank SA/Sara Sánchez García, Alejandro Chacón Barrera (Trimitere preliminară — Directiva 93/13/CEE — Al treisprezecelea considerent — Articolul 1 alineatul (2) — Contracte încheiate cu consumatorii — Contract de împrumut ipotecar — Procedură de executare ipotecară — Acte cu putere de lege și norme administrative naționale — Echilibrul contractual)	8
2014/C 194/10	Cauza C-365/13: Hotărârea Curții (Camera a noua) din 30 aprilie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Belgia) – Ordre des architectes/État belge (Trimitere preliminară — Directiva 2005/36/CE — Articolele 21 și 49 — Recunoașterea calificărilor profesionale — Accesul la profesia de arhitect — Scutire de stagiul profesional)	9
2014/C 194/11	Cauza C-34/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht München (Germania) la 24 ianuarie 2014 – Puma SE/Hauptzollamt Nürnberg.	10
2014/C 194/12	Cauza C-105/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Cuneo (Italia) la 5 martie 2014 – Procedură penală împotriva lui Ivo Taricco și alții	10
2014/C 194/13	Cauza C-131/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 21 martie 2014 – Malvino Cervati, Società Malvi Sas di Cervati Malvino/Agenzia delle Dogane, Agenzia delle Dogane – Ufficio delle Dogane di Livorno	11

2014/C 194/14	Cauza C-139/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Baden-Württemberg (Germania) la 24 martie 2014 – Mineralquelle Zurzach AG/Hauptzollamt Singen	12
2014/C 194/15	Cauza C-147/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van beroep te Brussel (Belgia) la 28 martie 2014 – Loutfi Management Propriété intellectuelle SARL/AMJ Meatproducts NV și Halalsupply NV	12
2014/C 194/16	Cauza C-152/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 1 aprilie 2014 – AEEG/Antonella Bertazzi și alții	13
2014/C 194/17	Cauza C-153/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 3 aprilie 2014 – Minister van Buitenlandse Zaken, celelalte părți: K și A	14
2014/C 194/18	Cauza C-156/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 3 aprilie 2014 – Tamoil Italia/Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare.	15
2014/C 194/19	Cauza C-158/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 4 aprilie 2014 – A și alții, cealaltă parte: Minister van Buitenlandse Zaken.	15
2014/C 194/20	Cauza C-184/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 14 aprilie 2014 – A/B.	16
2014/C 194/21	Cauza C-185/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven administrativen sad (Bulgaria) la 14 aprilie 2014 – „EasyPay” AD, „Finance Engineering” AD/Ministerski savet na Republika Bgaria, Natsionalen osiguriteln institut	17
2014/C 194/22	Cauza C-196/14: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Aachen (Germania) la 18 aprilie 2014 – Horst Hoeck/Republica Elenă.	17
Tribunalul		
2014/C 194/23	Cauza T-468/08: Hotărârea Tribunalului din 30 aprilie 2014 – Tisza Erőmű/Comisia (Ajutoare de stat — Ajutoare acordate de autoritățile ungare în favoarea anumitor producători de electricitate — Acorduri de achiziție de electricitate încheiate între o întreprindere publică și anumiți producători de electricitate — Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața comună și prin care se dispune recuperarea lui — Obligația de motivare — Noțiunea de ajutor de stat — Avantaj — Caracter selectiv — Resurse de stat — Imputabilitate față de stat — Afectarea schimburilor între statele membre — Dreptul la apărare — Securitate juridică — Încredere legitimă — Egalitate de tratament — Proportionalitate — Exces de putere — Articolul 10 din Protocolul Cartei Energiei).	19
2014/C 194/24	Cauza T-179/09: Hotărârea Tribunalului din 30 aprilie 2014 – Dunamenti Erőmű/Comisia („Ajutoare de stat — Ajutoare acordate de autoritățile maghiare în favoarea anumitor producători de energie electrică — Contracte de achiziție de energie electrică pe termen lung încheiate între o întreprindere publică și anumiți producători de energie electrică — Decizie prin care ajutorul de stat este declarat incompatibil cu piața comună și prin care se dispune recuperarea acestuia — Noțiunea de ajutor de stat — Avantaj — Ajutor nou — Ajutor pentru funcționare — Încredere legitimă — Securitate juridică”)	19
2014/C 194/25	Cauza T-637/11: Hotărârea Tribunalului din 30 aprilie 2014 – Euris Consult/Parlamentul European („Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură de cerere de ofertă — Prestare de servicii de traducere în limba malteză — Norme privind modalitățile de transmitere a ofertelor — Respingerea ofertei unui ofertant — Nerespectarea normelor de prezentare prin care se urmărește păstrarea confidențialității conținutului ofertelor înainte de deschidere — Excepție de inaplicabilitate — Proportionalitate — Egalitate de tratament — Dreptul la apărare — Obligația de motivare — Articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 98 alineatul (1) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 — Articolul 143 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002”)	20
2014/C 194/26	Cauza T-17/12: Hotărârea Tribunalului din 30 aprilie 2014 – Hagenmeyer și Hahn/Comisia [„Protecția consumatorilor — Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 — Mențiuni de sănătate înscrise pe produse alimentare — Refuzare a autorizării unei mențiuni privind reducerea riscului de îmbolnăvire — Desemnarea unui factor de risc — Legalitatea procedurii de autorizare a mențiunilor privind reducerea riscului de îmbolnăvire — Acțiune în anulare — Interesul de a exercita acțiunea — Afectare directă și individuală — Admisibilitate — Proportionalitate — Obligația de motivare”]	21

2014/C 194/27	Cauza T-170/12: Hotărârea Tribunalului din 30 aprilie 2014 – Beyond Retro/OAPI – S&K Garments (BEYOND VINTAGE) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Comunitatea Europeană — Marca verbală BEYOND VINTAGE — Marca comunitară verbală anterioară BEYOND RETRO — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009”].	21
2014/C 194/28	Cauza T-327/12: Hotărârea Tribunalului din 8 mai 2014 – Simca Europe/OAPI – PSA Peugeot Citroën (Simca) [„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară verbală Simca — Rea-credință — Articolul 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	22
2014/C 194/29	Cauza T-575/12: Hotărârea Tribunalului din 8 mai 2014 – Pyrox/OAPI – Köb Holzheizsysteme (PYROX) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative PYROX — Mărcile naționale verbale anterioare PYROT — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	23
2014/C 194/30	Cauza T-38/13: Hotărârea Tribunalului din 8 mai 2014 – Pedro Group/OAPI– Cortefiel (PEDRO) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale PEDRO — Marca comunitară figurativă anterioară Pedro del Hierro — Refuz parțial al înregistrării — Motive relative de refuz — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Caracter distinctiv ridicat al mărcii anterioare — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	23
2014/C 194/31	Cauza T-303/09: Ordonanța Tribunalului din 2 aprilie 2014 – CIVR și alții/Comisia („Ajutoare de stat — Regim-cadru de acțiuni întreprinse de organizații interprofesionale agricole recunoscute în Franța în favoarea membrilor filierelor agricole reprezentate — Finanțare prin cotizații voluntare devenite obligatorii — Decizie prin care schema de ajutor este declarată compatibilă cu piața comună — Retragerea deciziei — Nepronunțare asupra fondului”)	24
2014/C 194/32	Cauza T-263/12: Ordonanța Tribunalului din 14 aprilie 2014 – Manufacturing Support & Procurement Kala Naft/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Iranului în scopul de a împiedica proliferarea nucleară — Înghețarea fondurilor — Autoritate de lucru judecat — Obligația de motivare — Obligație de comunicare individuală — Dreptul la apărare — Dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă — Drept de proprietate — Proportionalitate — Competența Consiliului — Abuz de putere — Eroare de drept — Noțiunea de susținere a proliferării nucleare — Eroare de apreciere — Acțiune vădit nefondată”)	25
2014/C 194/33	Cauza T-680/13: Acțiune introdusă la 20 decembrie 2013 – K. Chrysostomides & Co. și alții/Consiliul și alții	25
2014/C 194/34	Cauza T-75/14: Acțiune introdusă la 23 ianuarie 2014 – USFSPEI/Parlamentul European și Consiliul	26
2014/C 194/35	Cauza T-189/14: Acțiune introdusă la 24 martie 2014 – Deza/ECHA	27
2014/C 194/36	Cauza T-216/14: Acțiune introdusă la 4 aprilie 2014 – Volkswagen/OAPI (EXTRA)	28
2014/C 194/37	Cauza T-218/14: Acțiune introdusă la 8 aprilie 2014 – Mabrouk/Consiliul	29
2014/C 194/38	Cauza T-229/14: Acțiune introdusă la 11 aprilie 2014 – Norma Lebensmittelfilialbetrieb/OAPI – Yorma’s (Yorma Eberl)	30
2014/C 194/39	Cauza T-250/14: Acțiune introdusă la 22 aprilie 2014 – EEB/Comisia	30
2014/C 194/40	Cauza T-254/14: Acțiune introdusă la 18 aprilie 2014 – Warenhandelszentrum/OAPI – Baumarkt Max Bahr (NEW MAX)	31
2014/C 194/41	Cauza T-257/14: Acțiune introdusă la 24 aprilie 2014 – Novomatic/OAPI – Berentzen Mally Marketing plus Services (BLACK JACK TM)	32
2014/C 194/42	Cauza T-264/14: Acțiune introdusă la 22 aprilie 2014 – Hansen/OAPI (WIN365)	33
2014/C 194/43	Cauza T-267/14: Acțiune introdusă la 23 aprilie 2014 – Zehnder Group International/OAPI – Stiebel Eltron (comfotherm)	33

2014/C 194/44	Cauza T-277/14: Acțiune introdusă la 30 aprilie 2014 – Mabrouk/Consiliul	34
2014/C 194/45	Cauza T-290/14: Acțiune introdusă la 29 aprilie 2014 – Portnov/Consiliul	34
2014/C 194/46	Cauza T-311/14: Acțiune introdusă la 5 mai 2014 – Seca Benelux și alții/Parlamentul European	35
2014/C 194/47	Cauza T-312/14: Acțiune introdusă la 28 aprilie 2014 – Federcoopesca și alții/Comisia	36
2014/C 194/48	Cauza T-276/08: Ordonanța Tribunalului din 9 aprilie 2014 – Al-Aqsa/Consiliul	37
2014/C 194/49	Cauza T-503/11: Ordonanța Tribunalului din 9 aprilie 2014 – Al-Aqsa/Consiliul	37
2014/C 194/50	Cauza T-139/12: Ordonanța Tribunalului din 7 mai 2014 – Adler Mode/OAPI – Cluett, Peabody (Fairfield)	37
2014/C 194/51	Cauza T-447/12: Ordonanța Tribunalului din 30 aprilie 2014 – Visa Europe/Comisia	38
2014/C 194/52	Cauza T-132/13: Ordonanța Tribunalului din 28 aprilie 2014 – Deweerdt și alții/Curtea de Conturi.	38
2014/C 194/53	Cauza T-175/13: Ordonanța Tribunalului din 28 aprilie 2014 – Omega/OAPI – Omega Engineering (Ω OMEGA).	38
2014/C 194/54	Cauza T-644/13: Ordonanța Tribunalului din 11 aprilie 2014 – Serco Belgium și alții/Comisia	38
2014/C 194/55	Cauza T-156/14: Ordonanța Tribunalului din 5 mai 2014 – Volkswagen/OAPI (StartUp)	38

Tribunalul Funcției Publice

2014/C 194/56	Cauza F-140/12: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 14 mai 2014 – Alexandrou/Comisia (Funcție publică — Concurs general EPSO/AD/231/12 — Acces la documente — Refuzul cererii de confirmare privind accesul la întrebările cu variante multiple de răspuns puse în testele de acces)	39
2014/C 194/57	Cauza F-11/13: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 14 mai 2014 – Delcroix/SEAE (Funcție publică — Funcționar — SEAE — Șef de delegație într-o țară terță — Transfer la sediul SEAE — Încetarea anticipată a funcției de șef de delegație)	39
2014/C 194/58	Cauza F-17/13: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 14 mai 2014 – Cocco/Comisia (Funcție publică — Agent contractual — Recrutare — Apel pentru exprimarea interesului EPSO/CAST/02/2010)	40
2014/C 194/59	Cauza F-34/13: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 14 mai 2014 – Alexandrou/Comisia (Funcție publică — Concurs general — Anunț de concurs EPSO/AD/231/12 — Neadmiterea în vederea participării la probele de evaluare — Acces la documente)	40
2014/C 194/60	Cauza F-50/13: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 8 mai 2014 – A/Comisia (Funcție publică — Securitate socială — Accident sau boală profesională — Articolul 73 din statut — Invaliditate permanentă parțială — Cerere de despăgubire — Inadmisibilitate vădită)	41

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene**(2014/C 194/01)***Ultima publicație**

JO C 184, 16.6.2014

Publicații anterioare

JO C 175, 10.6.2014

JO C 159, 26.5.2014

JO C 151, 19.5.2014

JO C 142, 12.5.2014

JO C 135, 5.5.2014

JO C 129, 28.4.2014

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 30 aprilie 2014 – FLSmidth & Co. A/S/Comisia Europeană**(Cauza C-238/12 P) ⁽¹⁾****(Recurs — Concurență — Înțelegeri — Sectorul sacilor industriali din plastic — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 81 CE — Competența de fond a Tribunalului — Obligația de motivare — Imputabilitatea încălcării săvârșite de filială societății-mamă — Răspunderea societății-mamă pentru plata amenzii aplicate filialei — Proporționalitate — Procedura în fața Tribunalului — Termen de soluționare rezonabil)**

(2014/C 194/02)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: FLSmidth & Co. A/S (reprezentant: M. Dittmer, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Castillo de la Torre și V. Bottka, agenți, asistați de M. Gray, Barrister)

Obiectul

Recurs introdus împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 6 martie 2012, FLSmidth/Comisia (T-65/06), prin care Tribunalul a anulat în parte Decizia C (2005) 4634 a Comisiei din 30 noiembrie 2005 privind o procedură de aplicare a articolului 81 din Tratatul CE (cazul COMP/F/38.354 – Saci industriali) privind o înțelegere de stabilire a prețurilor și a cotelor de vânzare pe zonă geografică, de repartizare a comenzilor marilor clienților, de prezentare concertată de oferte în cadrul unor licitații și de instituire a unor mecanisme de schimb de informații referitoare la volumul vânzărilor pe piața sacilor de plastic industriali, și a redus amenda aplicată reclamantei – Imputabilitatea comportamentului ilicit

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă FLSmidth & Co. A/S la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 303, 6.10.2012.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 30 aprilie 2014 [cerere de decizie preliminară formulată de Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (fostă Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich) – Austria] – proceduri inițiate de Robert Pflieger, Autoart a.s., Mladen Vucicevic, Maroxx Software GmbH, Ing. Hans-Jörg Zehetner

(Cauza C-390/12) ⁽¹⁾

(Articolul 56 TFUE — Libera prestare a serviciilor — Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolele 15-17, 47 și 50 — Libertatea de alegere a ocupației și dreptul la muncă, libertatea de a desfășura o activitate comercială, dreptul de proprietate, dreptul la o cale de atac efectivă și la un proces echitabil, principiul ne bis in idem — Articolul 51 — Domeniu de aplicare — Punerea în aplicare a dreptului Uniunii — Jocuri de noroc — Reglementare restrictivă a unui stat membru — Sancțiuni administrative și penale — Motive imperative de interes general — Proporționalitate)

(2014/C 194/03)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (fostă Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich)

Părțile din procedura principală

Robert Pflieger, Autoart a.s., Mladen Vucicevic, Maroxx Software GmbH, Ing. Hans-Jörg Zehetner

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich – Interpretarea articolului 56 TFUE, precum și a articolelor 15-17, 47 și 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Jocuri de noroc – Reglementare a unui stat membru care interzice, cu riscul aplicării unor sancțiuni penale, exploatarea de jocuri de tip slot-machine cu câștig limitat („kleines Glücksspiel”) în lipsa unei concesiuni acordate de autoritatea competentă – Principiul proporționalității

Dispozitivul

Articolul 56 TFUE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, în măsura în care această reglementare nu urmărește în mod real obiectivul protecției jucătorilor sau al combaterii infrafracționalității și nu răspunde cu adevărat preocupării de a reduce ocaziile de a juca sau de a combate infrafracționalitatea legată de aceste jocuri în mod coerent și sistematic.

⁽¹⁾ JO C 343, 10.11.2012.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 30 aprilie 2014 [cerere de decizie preliminară formulată de Fővárosi Törvényszék (fostă Fővárosi Bíróság) – Ungaria] – UPC DTH Sàrl/Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnökségének

(Cauza C-475/12) ⁽¹⁾

(Sectorul telecomunicațiilor — Rețele și servicii de comunicații electronice — Libera prestare a serviciilor — Articolul 56 TFUE — Directiva 2002/21/CE — Furnizare transfrontalieră a unui pachet de programe de radio și de televiziune — Acces condiționat — Competența autorităților naționale de reglementare — Înregistrare — Obligație de stabilire)

(2014/C 194/04)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Törvényszék (fostă Fővárosi Bíróság)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: UPC DTH Sàrl

Pârât: Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnökhelyettese

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – Fővárosi Törvényszék (fost Fővárosi Bíróság) – Interpretarea articolului 56 TFUE și a articolului 2 litera (c) din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru) (JO L 108, p. 33, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 195), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/140/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 de modificare a Directivelor 2002/21/CE privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice, 2002/19/CE privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora și 2002/20/CE privind autorizarea rețelilor și serviciilor de comunicații electronice (JO L 337, p. 37) – Societate stabilită într-un stat membru care comercializează pachete de programe radio și de televiziune prin satelit și efectuează prestări de servicii pentru o clientelă stabilită în alte state membre ale Uniunii – Reglementare națională a statului membru al destinatarilor serviciilor care nu autorizează prestarea decât pentru întreprinderile stabilite pe teritoriul său – Competența autorităților de reglementare naționale din statul membru al destinatarilor prestației

Dispozitivul

- 1) *Articolul 2 litera (c) din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă-cadru), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/140/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009, trebuie interpretat în sensul că un serviciu care constă în furnizarea cu titlu oneros a unui acces condiționat la un pachet transmis prin satelit care conține servicii de programe de radio și de televiziune intră în sfera noțiunii „serviciu de comunicații electronice” în sensul dispoziției menționate.*

Faptul că acest serviciu include un sistem de acces condiționat în sensul articolului 2 literele (ea) și (f) din Directiva 2002/21, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/140, nu are efecte în această privință.

Operatorul care furnizează un serviciu precum cel în cauză în litigiul principal trebuie considerat, din perspectiva Directivei 2002/21, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/140, furnizor de servicii de comunicații electronice.

- 2) *În împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, un serviciu care constă în furnizarea, cu titlu oneros, a unui acces condiționat la un pachet de programe transmis prin satelit care conține servicii de programe de radio și de televiziune constituie o prestare de servicii în sensul articolului 56 TFUE.*
- 3) *Procedurile de supraveghere referitoare la servicii de comunicații electronice precum cel în discuție în litigiul principal sunt de competența autorităților statului membru în care locuiesc destinatarii respectivelor servicii.*
- 4) *Articolul 56 TFUE trebuie interpretat în sensul că:*
 - *nu se opune ca statele membre să impună întreprinderilor care furnizează pe teritoriul lor servicii de comunicații electronice precum cel în discuție în litigiul principal obligația de a înregistra aceste servicii, în măsura în care respectă cerințele definite la articolul 3 din Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelilor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea) și*
 - *se opune, în schimb, ca întreprinderile care doresc să furnizeze servicii de comunicații electronice precum cel în discuție în litigiul principal într-un alt stat membru decât cel pe teritoriul căruia sunt stabilite să fie obligate să creeze în acest stat o sucursală sau o entitate juridică distinctă de cea situată în statul membru de emisie.*

⁽¹⁾ JO C 26, 26.1.2013.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 30 aprilie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Kúria – Ungaria) – Árpád Kásler, Hajnalka Káslerné Rábai/OTP Jelzálogbank Zrt

(Cauza C-26/13) ⁽¹⁾

(Directiva 93/13/CEE — Clauze abuzive în contractele încheiate între un vânzător sau un furnizor și un consumator — Articolul 4 alineatul (2) și articolul 6 alineatul (1) — Aprecierea caracterului abuziv al clauzelor contractuale — Excludere a clauzelor referitoare la obiectul principal al contractului sau la caracterul adecvat al prețului sau al remunerației, cu condiția ca acestea să fie redactate în mod clar și inteligibil — Contracte de credit de consum încheiate în monedă străină — Clauze referitoare la cursurile de schimb — Diferență între cursul de schimb la cumpărare, aplicabil deblocării împrumutului, și cursul de schimb la vânzare, aplicabil rambursării acestuia — Competențele instanței naționale în cazul unei clauze calificate drept „abuzivă” — Înlocuirea clauzei abuzive cu o dispoziție de drept național cu caracter supletiv — Admisibilitate)

(2014/C 194/05)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Kúria

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Árpád Kásler, Hajnalka Káslerné Rábai

Pârâtă: OTP Jelzálogbank Zrt

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – Kúria – Interpretarea articolului 4 alineatul (2) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273) – Aprecierea caracterului abuziv al clauzelor contractuale – Contract de credit încheiat în monedă străină, cu garanții ipotecare, încheiat între un particular și o bancă, potrivit căreia plata și rambursarea împrumutului trebuie efectuate în monedă națională – Datorie calculată, cu ocazia încheierii contractului, în temeiul cursului de schimb la cumpărare al monedei străine – Clauză care prevede că ratele care trebuie rambursate se determină folosind cursul de schimb actual la vânzare al monedei, iar nu cursul la cumpărare

Dispozitivul

- 1) Articolul 4 alineatul (2) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretat în sensul că:
 - termenii „obiectul principal al contractului” nu acoperă o clauză, cuprinsă într-un contract de împrumut încheiat în monedă străină între un vânzător sau un furnizor și un consumator și care nu a făcut obiectul unei negocieri individuale, precum cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia pentru calcularea ratelor împrumutului se aplică cursul de schimb la vânzare al acestei valute, decât în cazul în care se constată – ceea ce revine în sarcina instanței de trimitere să verifice având în vedere natura, economia generală și prevederile contractului, precum și contextul său juridic și factual – că respectiva clauză stabilește o prestație esențială a acestui contract care, ca atare, îl caracterizează;
 - o astfel de clauză, în măsura în care cuprinde o obligație pecuniară a consumatorului de a plăti, în cadrul ratelor împrumutului, sumele care rezultă din diferența dintre cursul de schimb la vânzare și cursul de schimb la cumpărare ale monedei străine, nu poate fi considerată ca cuprinzând o „remunerație” al cărei caracter adecvat în calitate de contrapartidă a unei prestații efectuate de împrumutător să nu poată face obiectul unei aprecieri pentru a se stabili dacă este abuzivă în temeiul articolului 4 alineatul (2) din Directiva 93/13.
- 2) Articolul 4 alineatul (2) din Directiva 93/13 trebuie interpretat în sensul că, în ceea ce privește o clauză contractuală precum cea în discuție în litigiul principal, cerința potrivit căreia o clauză contractuală trebuie redactată în mod clar și inteligibil trebuie înțeleasă ca impunând nu numai ca respectiva clauză să fie inteligibilă pentru consumator din punct de vedere gramatical, ci și ca contractul să expună în mod transparent funcționarea concretă a mecanismului de schimb al monedei străine la care se referă clauza respectivă, precum și relația dintre acest mecanism și cel prevăzut prin alte clauze referitoare la deblocarea împrumutului, astfel încât acest consumator să poată să evalueze, pe baza unor criterii clare și inteligibile, consecințele economice care rezultă din aceasta în ceea ce îl privește.

- 3) *Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13 trebuie interpretat în sensul că, într-o situație precum cea în discuție în litigiul principal, în care un contract încheiat între un vânzător sau un furnizor și un consumator nu poate continua să existe după eliminarea unei clauze abuzive, această dispoziție nu se opune unei norme de drept național care permite instanței naționale să remedieze nulitatea clauzei respective prin înlocuirea acesteia cu o dispoziție de drept național cu caracter suplétiv.*

⁽¹⁾ JO C 156, 1.6.2013.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 30 aprilie 2014 – Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord/Consiliul Uniunii europene

(Cauza C-209/13) ⁽¹⁾

[Sistemul comun al taxei pe tranzacțiile financiare — Autorizarea unei cooperări consolidate în temeiul articolului 329 alineatul (1) TFUE — Decizia 2013/52/UE — Acțiune în anulare pentru încălcarea articolelor 327 TFUE și 332 TFUE, precum și a dreptului internațional cutumiar]

(2014/C 194/06)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: E. Jenkinson și S. Behzadi-Spencer, agenți asistați de M. Hoskins și P. Baker QC și V. Wakefield, Barrister)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: A.-M. Colaert, F. Florindo Gijón și A. de Gregorio Merino, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtului: Regatul Belgiei (reprezentanți: J.-C. Halleux și M. Jacobs, agenți), Republica Federală Germania (reprezentanți: T. Henze, J. Möller și K. Petersen, agenți), Republica Franceză (reprezentanți: D. Colas și J.-S. Pilczer, agenți), Republica Austria (reprezentant: C. Pesendorfer, agent), Republica Portugheză (reprezentanți: L. Inez Fernandes, J. Menezes Leitão și A. Cunha, agenți), Parlamentul European (reprezentanți: A. Neergaard și R. van de Westelaken, agenți), Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lyal, B. Smulders și W. Mölls, agenți)

Obiectul

Acțiune în anulare – Anularea Deciziei 2013/52/UE a Consiliului din 22 ianuarie 2013 privind autorizarea unei cooperări consolidate în domeniul taxei pe tranzacțiile financiare (JO L 22, p.11) – Încălcarea articolelor 327 TFUE și 332 TFUE

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord la plata cheltuielilor de judecată.
- 3) Regatul Belgiei, Republica Federală Germania, Republica Franceză, Republica Austria, Republica Portugheză, Parlamentul European și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 171, 15.6.2013.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 30 aprilie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Finanzgericht Baden-Württemberg – Germania) – Birgit Wagener/Bundesagentur für Arbeit – Familienkasse Villingen-Schwenningen

(Cauza C-250/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Securitate socială — Acord între Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană — Regulamentul (CEE) nr. 574/72 — Articolul 107 alineatele (1) și (6) — Regulamentul (CE) nr. 987/2009 — Articolul 90 — Lucrători migranți — Conversia monedelor — Luare în considerare a prestațiilor familiale primite în Elveția la calcularea, de către un stat membru, a alocațiilor pentru creșterea copilului aflat în întreținere — Supliment reprezentând diferența dintre prestații — Data care trebuie luată în considerare pentru conversia în euro a prestațiilor familiale elvețiene)

(2014/C 194/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Baden-Württemberg

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Birgit Wagener

Pârâtă: Bundesagentur für Arbeit – Familienkasse Villingen-Schwenningen

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – Finanzgericht Baden-Württemberg – Interpretarea articolului 10 alineatul (1) litera (a) și a articolului 107 alineatele (1), (2), (4) și (6) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 al Consiliului din 21 martie 1972 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 (JO L 74, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 74), a articolului 90 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 284, p. 1), precum și a Deciziei nr. H3 din 15 octombrie 2009 privind datele care trebuie luate în considerare pentru stabilirea cursurilor de schimb menționate la articolul 90 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului (JO 2010 C 106, p. 56) – Resortisant al unui stat membru care locuiește împreună cu familia sa în statul de origine și lucrează în Confederația Elvețiană – Cumul al dreptului la prestații familiale – Luarea în considerare a prestațiilor familiale primite în Elveția la calcularea alocațiilor de către statul membru de reședință („Differenzkindergeld”) – Cursul de schimb aplicabil

Dispozitivul

- 1) În împrejurări precum cele din litigiul principal, conversia monetară a alocațiilor familiale trebuie efectuată conform articolului 107 alineatul (6) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 al Consiliului din 21 martie 1972 de stabilire a modalităților de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea sa modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1386/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iunie 2001.
- 2) Articolul 107 alineatul (6) din Regulamentul nr. 574/72, în versiunea sa modificată și actualizată prin Regulamentul nr. 118/97, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1386/2001, trebuie interpretat în sensul că, pentru conversia monetară a alocațiilor familiale precum cele în discuție în litigiul principal, în vederea calculării suplimentului reprezentând diferența dintre prestațiile de alocații familiale în temeiul articolului 10 alineatul (1) litera (a) din acest regulament, trebuie să se utilizeze cursul de schimb oficial din ziua plății acestor alocații de către statul membru pe teritoriul căruia lucrătorul în cauză desfășoară o activitate salariată.

⁽¹⁾ JO C 260, 7.9.2013.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 30 aprilie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden – Țările de Jos) – Nutricia NV/Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-267/13) ⁽¹⁾

(Nomenclatura combinată — Poziții tarifare — Medicamente în sensul poziției 3004 — Noțiune — Preparate nutritive destinate exclusiv pentru a fi administrate pe cale enterală, sub supraveghere medicală, persoanelor supuse unui tratament medical — Băuturi în sensul subpoziției 2202 — Noțiune — Lichide nutritive destinate pentru a fi administrate pe cale enterală, iar nu pentru a fi băute)

(2014/C 194/08)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Nutricia NV

Pârât: Staatssecretaris van Financiën

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – Hoge Raad der Nederlanden – Nomenclatura combinată – Poziții tarifare – Medicamente în sensul poziției 3004 – Noțiune – Preparate nutritive destinate exclusiv administrării prin gavaj, sub supraveghere medicală, persoanelor supuse unui tratament medical din cauza unei boli – Băuturi în sensul subpoziției 2202 – Noțiune – Lichide nutritive destinate administrării prin gavaj și nu pentru a fi băute

Dispozitivul

Poziția tarifară 3004 din Nomenclatura combinată, care figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1549/2006 al Comisiei din 17 octombrie 2006, trebuie interpretată în sensul că noțiunea „medicamente” în sensul acestei poziții include preparate alimentare destinate exclusiv pentru a fi administrate, sub supraveghere medicală și pe cale enterală (prin intermediul unei sonde gastrice), persoanelor cărora le sunt acordate îngrijiri medicale, în cazul în care, în cadrul combaterii bolii sau a afecțiunii de care acestea din urmă suferă, o astfel de administrare are ca scop prevenirea sau combaterea subnutriției acestor persoane.

⁽¹⁾ JO C 207, 20.7.2013.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 30 aprilie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Palma de Mallorca – Spania) – Barclays Bank SA/Sara Sánchez García, Alejandro Chacón Barrera

(Cauza C-280/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Directiva 93/13/CEE — Al treisprezecelea considerent — Articolul 1 alineatul (2) — Contracte încheiate cu consumatorii — Contract de împrumut ipotecar — Procedură de executare ipotecară — Acte cu putere de lege și norme administrative naționale — Echilibrul contractual)

(2014/C 194/09)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Palma de Mallorca

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Barclays Bank SA

Pârâți: Sara Sánchez García, Alejandro Chacón Barrera

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca – Interpretarea Directivei 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 02, p. 273) – Protecția consumatorilor în materie de împrumut ipotecar – Echilibru contractual – Principiul „pro consumidor” – Reglementare națională de procedură civilă aplicabilă procedurii de executare ipotecară

Dispozitivul

Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii și principiile dreptului Uniunii referitoare la protecția consumatorilor și la echilibrul contractual trebuie interpretate în sensul că sunt excluse din domeniul lor de aplicare acte cu putere de lege și norme administrative ale unui stat membru, precum cele în discuție în litigiul principal, în lipsa unei clauze contractuale de modificare a conținutului sau a domeniului de aplicare al acestora.

(¹) JO C 226, 3.8.2013.

**Hotărârea Curții (Camera a noua) din 30 aprilie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de
Conseil d'État – Belgia) – Ordre des architectes/État belge**

(Cauza C-365/13) (¹)

(Trimitere preliminară — Directiva 2005/36/CE — Articolele 21 și 49 — Recunoașterea calificărilor
profesionale — Accesul la profesia de arhitect — Scutire de stagiul profesional)

(2014/C 194/10)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamant: Ordre des architectes

Pârât: État belge

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – Conseil d'État (Belgia) – Interpretarea articolelor 21, 46 și 49 din Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 255, p. 22, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 3) – Accesul și exercitarea profesiei de arhitect – Înscrisoare în Ordinul arhitecților – Reglementare națională care condiționează această înscriere la titularii unui titlu de calificare eliberat în Belgia de îndeplinirea unui stagiul profesional cu o durată de doi ani – Interdicția de a impune îndeplinirea unui astfel de stagiul sau a unei experiențe echivalente pentru titularii unei diplome de arhitect obținute în alt stat membru

Dispozitivul

Articolele 21 și 49 din Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 279/2009 al Comisiei din 6 aprilie 2009, trebuie interpretate în sensul că se opun ca statul membru gazdă să impună titularului unei calificări profesionale obținute în statul membru de origine și menționate în anexa V punctul 5.7.1 sau în anexa VI la această directivă să efectueze un stagiul sau să dovedească că deține o experiență profesională echivalentă, pentru a fi autorizat să exercite profesia de arhitect.

(¹) JO C 274, 21.9.2013.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht München (Germania) la 24 ianuarie 2014 –
Puma SE/Hauptzollamt Nürnberg**

(Cauza C-34/14)

(2014/C 194/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht München

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Puma SE

Pârât: Hauptzollamt Nürnberg

Întrebările preliminare

- 1) Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 ⁽¹⁾ al Consiliului din 5 octombrie 2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam și Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1294/2009 ⁽²⁾ al Consiliului din 22 decembrie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Vietnam și din Republica Populară Chineză, astfel cum a fost extinsă la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele expediate din RAS Macao, indiferent dacă acestea sunt declarate ca originare din RAS Macao sau nu, în urma unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor, în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 ⁽³⁾ sunt valide în ansamblu, în măsura în care nu au fost anulate prin Hotărârea Curții din 2 februarie 2012 în cauza C-249/10 P și prin Hotărârea Curții din 15 noiembrie 2012 în cauza C-247/10 P?
- 2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este negativ, însă regulamentele menționate nu sunt lipsite de validitate în ansamblu:
 - a) În privința căror exportatori și producători din Republica Populară Chineză și din Vietnam, de la care reclamanta a cumpărat mărfuri între anii 2006 și 2011, sunt lipsite de validitate Regulamentul (CE) nr. 1472/2006 al Consiliului din 5 octombrie 2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit asupra importurilor de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Republica Populară Chineză și din Vietnam și Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1294/2009 al Consiliului din 22 decembrie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele originare din Vietnam și din Republica Populară Chineză, astfel cum a fost extinsă la importurile de anumite tipuri de încălțăminte cu fețe din piele expediate din RAS Macao, indiferent dacă acestea sunt declarate ca originare din RAS Macao sau nu, în urma unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor, în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 384/96?
 - b) Declararea regulamentelor menționate ca fiind lipsite de validitate în ansamblu sau în parte reprezintă caz fortuit sau forță majoră, în sensul articolului 236 alineatul (2) al doilea paragraf din Codul vamal comunitar?

⁽¹⁾ JO L 275, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 50, p. 3.

⁽²⁾ JO L 352, p. 1.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectului unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Cuneo (Italia) la 5 martie 2014 – Procedură
penală împotriva lui Ivo Taricco și alții**

(Cauza C-105/14)

(2014/C 194/12)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Cuneo

Părțile din procedura principală

Ivo Taricco,

Ezio Filippi,

Isabella Leonetti,

Nicola Spagnolo,

Davide Salvoni,

Flavio Spaccavento,

Goranco Anakiev

Întrebările preliminare

- a) Prin modificarea, prin Legea nr. 251 din 2005, a articolului 160 ultimul alineat din Codul penal italian – în măsura în care prevede prelungirea termenului de prescripție cu doar o pătrime ca urmare a întreruperii, permițând astfel prescrierea infracțiunilor în pofida exercitării la timp a acțiunii penale, ceea ce are ca rezultat impunitatea – a fost încălcată norma privind protejarea concurenței prevăzută la articolul 101 TFUE?
- b) Prin modificarea, prin Legea nr. 251 din 2005, a articolului 160 ultimul alineat din Codul penal italian – în măsura în care prevede prelungirea termenului de prescripție cu doar o pătrime ca urmare a întreruperii, privând astfel de consecințe penale infracțiunile săvârșite de operatori economici fără scrupule – statul italian a introdus o formă de ajutor interzisă de articolul 107 TFUE?
- c) Prin modificarea, prin Legea nr. 251 din 2005, a articolului 160 ultimul alineat din Codul penal italian – în măsura în care prevede prelungirea termenului de prescripție cu doar o pătrime ca urmare a întreruperii, creând astfel o ipoteză de impunitate pentru cei care se folosesc de directiva comunitară în alte scopuri – statul italian a adăugat în mod nejustificat o scutire suplimentară față de cele prevăzute în mod limitativ la articolul 158 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 ⁽¹⁾?
- d) Prin modificarea, prin Legea nr. 251 din 2005, a articolului 160 ultimul alineat din Codul penal italian – în măsura în care prevede prelungirea termenului de prescripție cu doar o pătrime ca urmare a întreruperii, renunțând astfel la sancționarea practicilor care privesc statul de resursele necesare inclusiv pentru a-și îndeplini obligațiile față de Uniunea Europeană – a fost încălcat principiul unor finanțe sănătoase prevăzut la articolul 119 TFUE?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CEE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 21 martie 2014 –
Malvino Cervati, Società Malvi Sas di Cervati Malvino/Agenzia delle Dogane, Agenzia delle Dogane –
Ufficio delle Dogane di Livorno**

(Cauza C-131/14)

(2014/C 194/13)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Recurenți: Malvino Cervati, Società Malvi Sas di Cervati Malvino

Intimați: Agenzia delle Dogane, Agenzia delle Dogane – Ufficio delle Dogane di Livorno

Întrebare preliminară

Regulamentul (CE) nr. 1047/2001 ⁽¹⁾ și Regulamentul (CE) nr. 2988/1995 ⁽²⁾ trebuie interpretate în sensul că este interzis și constituie un abuz de drept și o practică frauduloasă comportamentul operatorului comunitar A (Malvi sas), care, întrucât nu dispune de o licență de import sau și-a epuizat propria parte din contingent, cumpără loturi determinate de marfă de la alt operator comunitar, B (Tonini Roberto & C. sas), care, la rândul său, le-a cumpărat de la un furnizor din afara Uniunii Europene (Banaservice srl) și le-a cedat în țara terță altui operator comunitar, C (L'Olivo Maria), care, întrucât îndeplinea condițiile, a obținut o licență în cadrul contingentului și, fără a-și transfera licența, le-a pus în liberă circulație în Comunitatea Europeană pentru a le ceda, după vămuire și în schimbul unei remunerații corespunzătoare, mai mică decât taxa specifică pentru importuri în afara contingentului, aceluiași operator, B (Tonini Roberto & C. sas), care, în final, le vinde operatorului A (MALVI sas)?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1047/2001 din 30 mai 2001 de instituire a unui regim de licențe de import și de certificate de origine și de stabilire a modalităților de gestionare a contingentelor tarifare pentru usturoiul importat din țări terțe (JO L 145, p. 35).

⁽²⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 166).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Baden-Württemberg (Germania) la
24 martie 2014 – Mineralquelle Zurzach AG/Hauptzollamt Singen**

(Cauza C-139/14)

(2014/C 194/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Baden-Württemberg (Germania)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Mineralquelle Zurzach AG

Pârât: Hauptzollamt Singen

Întrebările preliminare

1) O băutură nealcoolică formată preponderent din apă, dar care conține și 12 % sucuri de fructe și, printre altele, zahăr și un amestec de vitamine care depășește în mod semnificativ conținutul de vitamine al sucurilor de fructe naturale aferent procentului de suc, trebuie clasificată la subpoziția 2202 10 00 din Nomenclatura combinată?

2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este negativ:

O astfel de băutură reprezintă un suc de fructe diluat cu apă cu numărul de cod 2202 90 10 11 din Tariful integrat al Comunităților (TARIC)?

3) În cazul în care răspunsul la primele două întrebări este negativ:

Un astfel de produs reprezintă o marfă cu numărul de cod 2202 90 10 19 din TARIC?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van beroep te Brussel (Belgia) la 28 martie 2014 –
Loutfi Management Propriété intellectuelle SARL/AMJ Meatproducts NV și Halalsupply NV**

(Cauza C-147/14)

(2014/C 194/15)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Brussel

Părțile din procedura principală

Apelantă: Loutfi Management Propriété Intellectuelle SARL

Intimate: AMJ Meatproducts NV, Halalsupply NV

Întrebarea preliminară

Ținând seama de articolele 21 și 22 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene⁽¹⁾, [articolul 9 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară⁽²⁾] trebuie interpretat în sensul că, la aprecierea riscului de confuzie între o marcă comunitară în care predomină un cuvânt arab și un semn în care predomină un alt cuvânt arab, dar care este similar sub aspect vizual, instanțele competente din statele membre pot sau, dimpotrivă, trebuie să verifice și să ia în considerare pronunția și înțelesul diferite ale acestor cuvinte, chiar dacă limba arabă nu face parte dintre limbile oficiale ale Uniunii și nici ale statelor membre?

⁽¹⁾ JO 2000, C 364, p. 1.

⁽²⁾ JO L 78, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 1 aprilie 2014 – AEEG/ Antonella Bertazzi și alții

(Cauza C-152/14)

(2014/C 194/16)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Autorità per l'energia elettrica e il gas (AEEG)

Pârâți: Antonella Bertazzi, Annalise Colombo, Maria Valeria Contin, Angela Filippina Marasco, Guido Guissani, Lucia Lizzi, Fortuna Peranio

Întrebările preliminare

- 1) În principiu – în raport cu atribuțiile rămase nemodificate și egale în totalitate pentru lucrătorii cu contract pe durată determinată și pentru cei cu contract pe durată nedeterminată – se poate considera că respectă clauza 4 alineatul (4) din Directiva 1999/70/CE⁽¹⁾ dispoziția națională (articolul 75 alineatul 2 din Decretul-lege nr. 112 din 2008) care înlătură complet vechimea în muncă realizată în cadrul unor autorități administrative independente pe baza unor contracte de muncă pe durată determinată în cazul unei definitivări cu caracter excepțional a lucrătorilor în cauză, în urma unor probe de selecție care nu sunt asimilabile în totalitate concursurilor publice mai riguroase susținute de alți angajați, dar care sunt totuși conforme, întrucât sunt prevăzute de lege, cu articolul 97 alineatul 3 din Constituția italiană, cu titlu de verificare a respectării cerințelor pentru exercitarea funcțiilor care urmează a fi atribuite?
- 2) a) În cazul în care se constată neconformitatea reglementării menționate mai sus cu principiile comunitare în situația lucrătorilor cu contract pe durată determinată în discuție, se poate considera că există motive obiective de derogare de la tratamentul egal care trebuie asigurat lucrătorilor menționați în raport cu lucrătorii cu contract pe durată nedeterminată, pentru „obiective de politică socială”, prin ipoteză identificabile în cerința de a preveni încadrarea „paralelă” a lucrătorilor definitivai în raport cu cei deja titularizați prin efectul regulii generale a concursului pentru titularizarea pe post în administrația publică (regulă impusă – sub rezerva unei derogări legislative precum cea din speță, care prevede promovarea unei simple proceduri de selecție – în temeiul articolului 97 alineatul 3 din Constituție) și se poate considera – având în vedere observațiile făcute de Curte[a de Justiție a Uniunii Europene] la punctul 47 din Ordonanța din 7 martie 2013 [în cauza C-393/11] – că aceste motive sunt îndeplinite, pe planul proporționalității, prin simpla acordare în favoarea lucrătorilor temporari definitivai a unei indemnizații *ad personam*, care poate fi cumulată cu eventualele majorări salariale și care nu poate fi reevaluată, cu întreruperea evoluției normale a nivelurilor de retribuire atinse și a accesului la selecția pentru calificări superioare?

- b) Sau, dimpotrivă, după ce, în orice caz, este atestată îndeplinirea cerințelor pentru exercitarea unor atribuții determinate, evaluările periodice privind exercitarea corespunzătoare a acestora, în vederea acordării unor niveluri de salarizare și a unor calificări superioare, cu concurs suplimentar pentru avansarea în carieră, pot constitui o reechilibrare adecvată a pozițiilor lucrătorilor definitivi în raport cu cele ale lucrătorilor angajați prin concurs public, fără a fi necesară excluderea vechimii în muncă și a nivelurilor de retribuție în privința celor dintâi (de altfel, în lipsa oricărui avantaj semnificativ în beneficiul celor din urmă, în sistemul de avansare descris anterior, adoptat de AEEG), ceea ce are ca rezultat absența, în speță, a motivelor obiective de derogare de la Directiva 1999/70/CE, în condițiile cerute de obiectivitate și de transparență, care trebuie raportate la condițiile de încadrare în discuție în contextul concret de referință?
- 3) În orice caz – după cum pare să rezulte din punctele 47 și 54 din Ordonanța din 7 martie 2013 – trebuie să se admită, de fapt, caracterul disproporționat și discriminatoriu al excluderii complete a vechimii anterioare în muncă (în consecință și în mod necesar, cu lăsarea neaplicată a reglementării naționale prevăzute în această privință), dar fără a înceta aplicarea cerințelor prevăzute cu privire la protecția pozițiilor laureaților concursului și fără a aduce atingere încredințării măsurilor care trebuie adoptate în această privință aprecierii prudente a autorității administrative (sub formă de „bonus” sau de titlu preferențial recunoscut laureaților concursului în cadrul selecției pentru accesul la calificări superioare ori prin alte mijloace care intră în marja de apreciere a autorităților naționale pentru organizarea administrațiilor publice proprii)?

(¹) Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO L 175, p. 43, Ediție specială, 05 vol. 5 p. 129).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 3 aprilie 2014 – Minister van Buitenlandse Zaken, celelalte părți: K și A

(Cauza C-153/14)

(2014/C 194/17)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Recurent: Minister van Buitenlandse Zaken

Celelalte părți: K, A

Întrebările preliminare

- 1) a. Termenul „măsuri de integrare” – prevăzut la articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2003/86/CE [...] din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei (JO L 251, p. 12, Ediție specială, 19/vol. 8, p. 70, rectificare în JO 2012, L 71, [p. 55]) – poate fi interpretat în sensul că autoritățile competente din statele membre pot solicita unui membru al familiei susținătorului reîntregirii familiei să facă dovada că dispune de o cunoaștere a limbii oficiale a acestui stat membru la un nivel corespunzător nivelului A1 din Cadrul european comun de referință pentru limbi, precum și de cunoștințe de bază cu privire la societatea acestui stat membru, înainte ca aceste autorități să acorde acestui membru de familie dreptul de intrare și de ședere?
- b. Prezintă relevanță pentru răspunsul la această întrebare, inclusiv din punctul de vedere al criteriului proporționalității, după cum este descris în Cartea verde a Comisiei Europene din 15 noiembrie 2011 (¹) privind dreptul la reîntregirea familiei [pentru resortisanții țărilor terțe cu reședința în Uniunea Europeană], faptul că, în temeiul reglementării naționale, care cuprinde obligația prevăzută la punctul 1.a, în măsura în care un membru de familie nu a făcut dovada că din cauza unui handicap psihic sau fizic se află în incapacitate îndelungată de a susține examenul de integrare, cererea privind dreptul de intrare și de ședere este respinsă doar în condițiile concurenței unor împrejurări personale deosebite, care justifică prezumția că membrul familiei se află în incapacitatea îndelungată de a îndeplini condițiile de integrare?
- 2) Având în vedere criteriul proporționalității, astfel cum este descris în Cartea verde menționată, scopul Directivei 2003/86/CE și, în special, articolul 7 alineatul (2) din aceasta, se opune faptului că pentru examenul privind verificarea condițiilor de integrare de către membrul familiei se va achita la fiecare susținere o taxă în cuantum de 350 de euro, iar pachetul pentru pregătirea examenului are un cost unic de 110 de euro?

(¹) COM(2011)735 final.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 3 aprilie 2014 – Tamoil Italia/
Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare**

(Cauza C-156/14)

(2014/C 194/18)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Tamoil Italia SpA

Pârât: Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare

Întrebarea preliminară

Principiile Uniunii Europene în domeniul mediului înconjurător prevăzute la articolul 191 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și de Directiva 2004/35/CE⁽¹⁾ din 21 aprilie 2004 [articolul 1 și articolul 8 alineatul (3), considerentele (13) și (24)], în special principiul „poluatorul plătește”, principiul precauției, principiul acțiunii preventive, principiul remedierii, cu prioritate la sursă, a daunelor provocate mediului, se opun unei legislații naționale precum cea reprezentată de articolele 244, 245 și 253 din Decretul legislativ nr. 152 din 3 aprilie 2006 care, în cazul contaminării dovedite a unui sit și al imposibilității de a identifica persoana răspunzătoare pentru contaminare sau al imposibilității de a obține de la aceasta din urmă intervențiile de reparare, nu permite autorității administrative să impună proprietarului nerăspunzător pentru poluare luarea măsurilor de securitate de urgență și de reabilitare, prevăzând pentru acesta doar o răspundere patrimonială limitată la valoarea sitului după executarea intervențiilor de reabilitare?

⁽¹⁾ Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului (JO L 143, p. 56, Ediție specială, 15/vol. 11, p. 168).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 4 aprilie 2014 – A și alții,
cealaltă parte: Minister van Buitenlandse Zaken**

(Cauza C-158/14)

(2014/C 194/19)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Apelanți: A, B, C, D

Intimat: Minister van Buitenlandse Zaken

Întrebările preliminare

- 1) O acțiune introdusă în nume propriu, în fața Tribunalului, de apelanții din prezenta procedură, în temeiul articolului 263 TFUE, în anularea Regulamentului de punere în aplicare nr. 610/2010⁽¹⁾, în măsura în care TLET [Tigrii eliberării Eelam tamoul] a fost înscrisă prin acesta pe lista menționată la articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2580/2001⁽²⁾, luând în considerare printre altele și articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene⁽³⁾, ar fi fost, fără nicio îndoială, admisibilă?
- 2) a. Activitățile forțelor armate pe durata unui conflict armat, în sensul dreptului internațional umanitar, luând în considerare printre altele și considerentul (11) al Deciziei-cadru 2002/475/JAI⁽⁴⁾, pot constitui infracțiuni teroriste în sensul deciziei-cadru menționate?

- b. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 2a), activitățile forțelor armate pe durata unui conflict armat, în sensul dreptului internațional umanitar, pot constitui acte de terorism în sensul Poziției comune 2001/931/PESC ⁽⁵⁾ și al Regulamentului nr. 2580/2001?
- 3) Activitățile care stau la baza Regulamentului de punere în aplicare nr. 610/2010, în măsura în care TLET a fost înscrisă prin acesta pe lista menționată la articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul 2580/2001, sunt activități ale forțelor armate pe durata unui conflict armat, în sensul dreptului internațional umanitar?
- 4) Luând în considerare și răspunsurile la întrebările 1, 2a, 2b și 3, Regulamentul de punere în aplicare nr. 610/2010, în măsura în care TLET a fost înscrisă prin acesta pe lista menționată la articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul 2580/2001, este nul?
- 5) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 4, această nevaliditate se aplică și în cazul deciziilor anterioare și ulterioare ale Consiliului de actualizare a listei menționate la articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2580/2001, în măsura în care TLET a fost înscrisă prin acesta pe listă?

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 610/2010 al Consiliului din 12 iulie 2010 de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsurile restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1285/2009 (JO L 178, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 al Consiliului din 27 decembrie 2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului (JO L 344, p. 70, Ediție specială, 18/vol. 1, p. 169).

⁽³⁾ JO 2000, C 364, p. 1.

⁽⁴⁾ Decizia-cadru a Consiliului 2002/475/JAI din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului (JO L 164, p. 3, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 252).

⁽⁵⁾ Poziția comună a Consiliului din 27 decembrie 2001 privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului (JO L 344, p. 93, Ediție specială, 18/vol. 1, p. 179).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 14 aprilie 2014 – A/
B**

(Cauza C-184/14)

(2014/C 194/20)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Recurent: A

Intimată: B

Întrebarea preliminară

Cererea privind întreținerea copiilor introdusă în cadrul unei proceduri de separare în drept a soților, fiind accesorie acțiunii respective, poate fi soluționată atât de instanța sesizată cu procedura de separare, cât și de instanța pe rolul căreia se află procedura privind răspunderea părintească, pe baza criteriului prevenției, sau trebuie în mod necesar să fie examinată de aceasta din urmă, întrucât cele două criterii distincte prevăzute la literele (c) și (d) [ale articolului 3 din Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere ⁽¹⁾], sunt alternative (în sensul că unul îl exclude în mod necesar pe celălalt)?

⁽¹⁾ JO 2009, L 7, p. 1.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven administrativen sad (Bulgaria) la 14 aprilie 2014
– „EasyPay” AD, „Finance Engineering” AD/Ministerski savet na Republika Balgaria, Natsionalen
osiguritel en institut**

(Cauza C-185/14)

(2014/C 194/21)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven administrativen sad

Părțile din procedura principală

Reclamante: „EasyPay” AD, „Finance Engineering” AD

Pârâte: Ministerski savet na Republika Bulgaria, Natsionalen osiguritel en institut

Întrebările preliminare

- 1) Trebuie să se considere că un serviciu poștal, cum este serviciul de virament poștal prin care expeditorul, în speță statul, trimite sume de bani către destinatari, persoane care au dreptul la prestații sociale, nu intră în domeniul de aplicare al Directivei 97/67/CE ⁽¹⁾ astfel cum a fost modificată prin Directiva 2002/39/CE ⁽²⁾ și prin Directiva 2008/6/CE ⁽³⁾, și, în consecință, intră sub incidența articolelor 106 și 107 TFUE?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, articolele 106 și 107 TFUE trebuie interpretate în sensul că nu permit o restrângere a liberei concurențe privind prestarea de servicii poștale similare celui din prezenta cauză, atunci când această restrângere este întemeiată pe cerințe imperative privind garantarea unui drept constituțional al cetățenilor și privind politica socială a statului și când în același timp, pe baza naturii sale, serviciul poate fi calificat ca fiind de interes economic general, întrucât remunerația obținută de furnizorul serviciului reprezintă o compensație care nu depășește suma prevăzută la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Decizia C(2011) 9380 a Comisiei Europene din 20 decembrie 2011?

⁽¹⁾ Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului, JO L 15, p. 14, Ediție specială, 06/vol. 3, p. 12.

⁽²⁾ Directiva 2002/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002 de modificare a Directivei 97/67/CE privind continuarea deschiderii spre concurență a serviciilor poștale ale Comunității, JO L 176, p. 21, Ediție specială, 06/vol. 4, p. 178.

⁽³⁾ Directiva 2008/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 februarie 2008 de modificare a Directivei 97/67/CE cu privire la realizarea integrală a pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității (JO L 52, p. 3).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Aachen (Germania) la 18 aprilie 2014 – Horst
Hoeck/Republica Elenă**

(Cauza C-196/14)

(2014/C 194/22)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Aachen

Părțile din procedura principală

Reclamant: Horst Hoeck

Pârâtă: Republica Elenă

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că această dispoziție se opune în ansamblu unei acțiuni formulate la Landgericht Aachen împotriva Republicii Elene în calitate de pârâtă, prin care reclamantul solicită de la aceasta plata unor dobânzi pentru perioada 2011/2012 pentru obligațiuni (împrumuturi de stat) emise de pârâtă și achiziționate de reclamant în iulie 2011, care au făcut obiectul unei oferte de schimb adresate de pârâtă la sfârșitul lunii februarie 2012 printre altele și reclamantului, ofertă respinsă de reclamant, cu consecința că pârâta a schimbat totuși obligațiunile/împrumuturile de stat deținute de reclamant cu alte titluri?
- 2) Articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială trebuie interpretat în sensul că această dispoziție se opune în ansamblu unei acțiuni formulate la Landgericht Aachen împotriva Republicii Elene în calitate de pârâtă, prin care reclamantul solicită cu titlu subsidiar plata de către pârâtă a valorii nominale a obligațiunilor sale/împrumuturilor sale de stat achiziționate de reclamant, inclusiv dobânzi neplătite, din cauza schimbului forțat descris la punctul 1?
- 3) Procedura principală [în fața] Landgericht Aachen (12 O 177/13) intră în domeniul de aplicare al dreptului civil și comercial, cu aplicarea articolelor 2 și 3 din Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială?
- 4) sau este o cauză de drept administrativ, respectiv o cauză de răspundere a statului în care dispozițiile menționate la punctele 1, 2 și 3 nu sunt aplicabile?

⁽¹⁾ JO L 324, p. 79.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 30 aprilie 2014 – Tisza Erőmű/Comisia

(Cauza T-468/08) ⁽¹⁾

(Ajutoare de stat — Ajutoare acordate de autoritățile ungare în favoarea anumitor producători de electricitate — Acorduri de achiziție de electricitate încheiate între o întreprindere publică și anumiți producători de electricitate — Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața comună și prin care se dispune recuperarea lui — Obligația de motivare — Noțiunea de ajutor de stat — Avantaj — Caracter selectiv — Resurse de stat — Imputabilitate față de stat — Afectarea schimburilor între statele membre — Dreptul la apărare — Securitate juridică — Încredere legitimă — Egalitate de tratament — Proportionalitate — Exces de putere — Articolul 10 din Protocolul Cartei Energiei)

(2014/C 194/23)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Tisza Erőmű kft, fostă AES-Tisza Erőmű kft (Tiszaújváros, Ungaria) (reprezentați: inițial T. Ottervanger și E. Henny, ulterior T. Ottervanger, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: L. Flynn, N. Khan și K. Talabér Ritz, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2009/609/CE a Comisiei din 4 iunie 2008 privind ajutorul de stat C 41/05 acordat de Ungaria în cadrul contractelor de achiziție de energie electrică pe termen lung (JO 2009, L 225, p. 53).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Tisza Erőmű kft suportă cheltuielile de judecată, inclusiv cele aferente procedurii de măsuri provizorii.

⁽¹⁾ JO C 6, 10.1.2009.

Hotărârea Tribunalului din 30 aprilie 2014 – Dunamenti Erőmű/Comisia

(Cauza T-179/09) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat — Ajutoare acordate de autoritățile maghiare în favoarea anumitor producători de energie electrică — Contracte de achiziție de energie electrică pe termen lung încheiate între o întreprindere publică și anumiți producători de energie electrică — Decizie prin care ajutorul de stat este declarat incompatibil cu piața comună și prin care se dispune recuperarea acestuia — Noțiunea de ajutor de stat — Avantaj — Ajutor nou — Ajutor pentru funcționare — Încredere legitimă — Securitate juridică”)

(2014/C 194/24)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Dunamenti Erőmű Zrt (Százhalombatta, Ungaria) (reprezentați: inițial J. Lever, QC, A. Nourry, R. Griffith și S. Spence, solicitors, ulterior J. Philippe și F.-H. Boret, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: L. Flynn și K. Talabér-Ritz, agenți)

Obiectul

În esență, o cerere de anulare a Deciziei 2009/609/CE a Comisiei din 4 iunie 2008 privind ajutorul de stat C 41/05 acordat de Ungaria în cadrul contractelor de achiziție de energie electrică pe termen lung (JO 2009, L 225, p. 53) și, în subsidiar, o cerere de anulare a articolelor 2 și 5 din această decizie

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) *Dunamenti Erőmű Zrt* suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

(¹) JO C 167, 18.7.2009.

Hotărârea Tribunalului din 30 aprilie 2014 – Euris Consult/Parlamentul European

(Cauza T-637/11) (¹)

(„Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură de cerere de ofertă — Prestare de servicii de traducere în limba malteză — Norme privind modalitățile de transmitere a ofertelor — Respingerea ofertei unui ofertant — Nerespectarea normelor de prezentare prin care se urmărește păstrarea confidențialității conținutului ofertelor înainte de deschidere — Excepție de inaplicabilitate — Proporționalitate — Egalitate de tratament — Dreptul la apărare — Obligația de motivare — Articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene — Articolul 98 alineatul (1) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 — Articolul 143 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002”)

(2014/C 194/25)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Euris Consult Ltd (Floriana, Malta) (reprezentant: F. Moyses, avocat)

Pârât: Parlamentul European (reprezențați: L. Darie și F. Poilvache, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezențați: R. Lyal și F. Dintilhac, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Parlamentului European din 18 octombrie 2011 prin care s-a respins oferta depusă de reclamantă în cadrul procedurii de cerere de ofertă interinstituțională MT/2011/EU referitoare la prestarea de servicii de traducere în limba malteză

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Euris Consult Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 32, 4.2.2012.

Hotărârea Tribunalului din 30 aprilie 2014 – Hagenmeyer și Hahn/Comisia(Cauza T-17/12) ⁽¹⁾

[„Protecția consumatorilor — Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 — Mențiuni de sănătate înscrise pe produsele alimentare — Refuzare a autorizării unei mențiuni privind reducerea riscului de îmbolnăvire — Desemnarea unui factor de risc — Legalitatea procedurii de autorizare a mențiunilor privind reducerea riscului de îmbolnăvire — Acțiune în anulare — Interesul de a exercita acțiunea — Afectare directă și individuală — Admisibilitate — Proporționalitate — Obligația de motivare”]

(2014/C 194/26)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamanți: Moritz Hagenmeyer (Hamburg, Germania) și Andreas Hahn (Hanovra, Germania) (reprezentant: T. Teufer, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: L. Pignataro-Nolin și S. Grünheid, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtei: Consiliul Uniunii Europene (reprezentați: I. Šulce, Z. Kupčová și M. Simm, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Regulamentului (UE) nr. 1170/2011 al Comisiei din 16 noiembrie 2011 de refuzare a autorizării anumitor mențiuni de sănătate înscrise pe produsele alimentare și care se referă la reducerea riscului de îmbolnăvire (JO L 299, p. 1)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îi obligă pe domnii Moritz Hagenmeyer și Andreas Hahn să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 89, 24.3.2012.

Hotărârea Tribunalului din 30 aprilie 2014 – Beyond Retro/OAPI – S&K Garments (BEYOND VINTAGE)(Cauza T-170/12) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Înregistrare internațională care desemnează Comunitatea Europeană — Marca verbală BEYOND VINTAGE — Marca comunitară verbală anterioară BEYOND RETRO — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2014/C 194/27)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Beyond Retro Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: S. Malynicz, barrister)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: I. Harrington, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: S&K Garments, Inc. (New York, New York, Statele Unite)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 30 ianuarie 2012 (cauzele reunite R 493/2011-4 și R 548/2011-4) privind o procedură de opoziție între Beyond Retro Ltd și S&K Garments, Inc.

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 30 ianuarie 2012 (cauzele reunite R 493/2011-4 și R 548/2011-4) în măsura în care privește produsele care intră în sfera mărcii verbale BEYOND VINTAGE aparținând claselor 18 și 25, în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, astfel cum a fost revizuit și modificat.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Beyond Retro Ltd suportă o treime din cheltuielile de judecată efectuate de părți în fața Tribunalului. OAPI suportă două treimi din cheltuielile de judecată menționate.

(¹) JO C 194, 30.6.2012.

Hotărârea Tribunalului din 8 mai 2014 – Simca Europe/OAPI – PSA Peugeot Citroën (Simca)

(Cauza T-327/12) (¹)

[„**Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară verbală Simca — Rea-credință — Articolul 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009**”]

(2014/C 194/28)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Simca Europe Ltd (Birmingham, Regatul Unit) (reprezentant: N. Haberkamm, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Schifko, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: GIE PSA Peugeot Citroën (Paris, Franța) (reprezentant: P. Kotsch, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 12 aprilie 2012 (cauza R 645/2011-1), privind o procedură de nulitate între GIE PSA Peugeot Citroën și Simca Europe Ltd

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Simca Europe Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 287, 22.9.2012.

Hotărârea Tribunalului din 8 mai 2014 – Pyrox/OAPI – Köb Holzheizsysteme (PYROX)(Cauza T-575/12) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative PYROX — Mărcile naționale verbale anterioare PYROT — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2014/C 194/29)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Pyrox GmbH (Oberhausen, Germania) (reprezentant: T. Eigen, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezențanți: G. Marten și G. Schneider, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: Köb Holzheizsysteme GmbH (Wolfurt, Austria)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 4 octombrie 2012 (cauzele conexe R 2187/2011-1 și R 2507/2011-1) privind o procedură de opoziție între Köb Holzheizsysteme GmbH și Pyrox GmbH

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Pyrox GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 55, 23.2.2013.

Hotărârea Tribunalului din 8 mai 2014 – Pedro Group/OAPI– Cortefiel (PEDRO)(Cauza T-38/13) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale PEDRO — Marca comunitară figurativă anterioară Pedro del Hierro — Refuz parțial al înregistrării — Motive relative de refuz — Utilizare serioasă a mărcii anterioare — Caracter distinctiv ridicat al mărcii anterioare — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2014/C 194/30)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Pedro Group Pte Ltd (Singapore, Singapore) (reprezentant: B. Brandreth, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezențanți: M. Vuijst și J. Crespo Carillo, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Cortefiel, SA (Madrid, Spania) (reprezențanți: inițial H. Mosback, P. López Ronda, G. Macias Bonilla și G. Marín Raigal, ulterior P. López Ronda, G. Macias Bonilla și G. Marín Raigal, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 26 noiembrie 2012 (cauza R 271/2011-4) privind o procedură de opoziție între Cortefiel, SA și Pedro Group Pte Ltd

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Pedro Group Pte Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 101, 6.4.2013

Ordonanța Tribunalului din 2 aprilie 2014 – CIVR și alții/Comisia

(Cauza T-303/09) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat — Regim-cadru de acțiuni întreprinse de organizații interprofesionale agricole recunoscute în Franța în favoarea membrilor filierelor agricole reprezentate — Finanțare prin cotizații voluntare devenite obligatorii — Decizie prin care schema de ajutor este declarată compatibilă cu piața comună — Retragerea deciziei — Nepronunțare asupra fondului”)

(2014/C 194/31)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Conseil interprofessionnel des vins du Roussillon à appellation d'origine contrôlée (CIVR) (Perpignan, Franța), Comité national des interprofessions des vins à appellation d'origine et à indication géographique (CNIV) (Paris, Franța) și Interprofession nationale porcine (Inaporc) (Paris) (reprezentanți: H. Calvet, O. Billard și Y. Trifounovitch, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial B. Stromsky și C. Urraca Caviedes, ulterior B. Stromsky și S. Thomas și în final B. Stromsky, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C (2008) 7846 final a Comisiei din 10 decembrie 2008, privind ajutorul de stat nr. 561/2008, referitoare la regimul-cadru de acțiuni întreprinse de organizațiile interprofesionale agricole recunoscute în Franța în favoarea membrilor filierelor agricole reprezentate.

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
- 2) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 244, 10.10.2009.

Ordonanța Tribunalului din 14 aprilie 2014 – Manufacturing Support & Procurement Kala Naft/ Consiliul(Cauza T-263/12) ⁽¹⁾

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Iranului în scopul de a împiedica proliferarea nucleară — Înghețarea fondurilor — Autoritate de lucru judecat — Obligația de motivare — Obligație de comunicare individuală — Dreptul la apărare — Dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă — Drept de proprietate — Proportionalitate — Competența Consiliului — Abuz de putere — Eroare de drept — Noțiunea de susținere a proliferării nucleare — Eroare de apreciere — Acțiune vădit nefondată”)

(2014/C 194/32)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran (Teheran, Iran) (reprezentanți: F. Esclatine și S. Perrotet, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bishop și R. Liudvinaviciute-Cordeiro, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: É. Cujo și M. Konstantinidis, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 (JO L 88, p. 1)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca vădit nefondată.
- 2) Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Consiliul Uniunii Europene.
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 258, 25.8.2012.

Acțiune introdusă la 20 decembrie 2013 – K. Chrysostomides & Co. și alții/Consiliul și alții

(Cauza T-680/13)

(2014/C 194/33)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Dr. K. Chrysostomides & Co. LLC (Nicosia, Cipru) și alți 50 de reclamanți (reprezentant: P. Tridimas, Barrister)

Pârâți: Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană, Uniunea Europeană reprezentată de Comisia Europeană, Eurogrup reprezentat de Consiliul Uniunii Europene, Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- obligarea pârâților la plata către reclamanți a sumelor menționate în tabelul anexat la cererea introductivă plus dobânzi începând de la 26 martie 2013 până la data pronunțării hotărârii Tribunalului;

— obligarea părților la plata cheltuielilor de judecată.

În subsidiar, reclamantul solicită Tribunalului:

- constatarea faptului că este angajată răspunderea extracontractuală a Uniunii Europene și/sau a instituțiilor pârâte;
- determinarea procedurii de urmat pentru stabilirea prejudiciului recuperabil efectiv suferit de reclamant;
- obligarea părților la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul (51 în total) sunt deponenți și/sau acționari ai Bank of Cyprus Public Company Ltd și/sau ai Cyprus Popular Bank Public Co. Ltd. Aceștia solicită despăgubiri în conformitate cu articolele 268, 340 alineatele (2) și (3) TFUE, care reglementează răspunderea extracontractuală a Uniunii Europene, pentru prejudiciile pe care le-au suferit ca urmare a măsurilor adoptate de instituțiile pârâte prin care se impunea Republicii Cipru o schemă de recapitalizare internă.

Reclamantul consideră că instituțiile pârâte au adoptat pentru Republica Cipru o schemă de recapitalizare internă care a condus în mod direct la pierderea depozitelor și a participațiilor acestora. În opinia reclamantilor, măsurile de recapitalizare internă adoptate de Republica Cipru au fost introduse exclusiv în scopul de a pune în aplicare măsurile adoptate de pârâți și au fost de asemenea aprobate de instituțiile pârâte.

Reclamantul consideră că schema de recapitalizare internă încalcă dreptul de proprietate, astfel cum este protejat prin articolul 17 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și prin articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Reclamantul susține de asemenea că schema de recapitalizare internă încalcă principiul proporționalității, principiul protecției încrederii legitime și principiul nediscriminării.

Acțiune introdusă la 23 ianuarie 2014 – USFSPEI/Parlamentul European și Consiliul

(Cauza T-75/14)

(2014/C 194/34)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Union syndicale fédérale des services publics européens et internationaux (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: J.-N. Louis și D. de Abreu Caldas, avocați)

Pârâți: Consiliul Uniunii Europene și Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- constatarea faptului că prezenta acțiune este admisibilă și fondată;
- în consecință, anularea punctelor 27, 32, 46, a punctului 64 litera (b), a punctului 65 litera (b) și a punctului 67 litera (d) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1023/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2013;
- obligarea părților la plata către USF a unui euro simbolic pentru repararea prejudiciului moral suferit și a cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta invocă nelegalitatea punctelor 27, 32, 46, a punctului 64 litera (b), a punctului 65 litera (b) și a punctului 67 litera (d) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1023/2013 ⁽¹⁾ ca urmare a faptului că acestea modifică, printre altele, articolul 5 (crearea grupeii de funcții SC), articolul 6 (eliminarea garanției privind echivalența carierelor), articolul 40 alineatul (2) (limitarea concediului pentru interese personale la 12 ani), articolul 43 al doilea paragraf (indicarea capacității de a exercita atribuții de administrator începând cu gradul AST 5, în loc de AST 4), articolul 44 alineatul (1) (noi condiții pentru avansarea în treaptă), articolul 51 (procedura privind constatarea incompetenței profesionale), articolul 52 (concediu în interesul serviciului), articolul 77 (procentul de acumulare a pensiilor de 1,8 %) și articolul 9 alineatul (2) din anexa VIII la statut (pensionarea anticipată fără penalități).

În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă încălcarea acordului care a avut loc între organizațiile sindicale și profesionale (OSP) și legiuitor cu privire la reforma din 2004 și în special cu privire la reforma carierelor, la principiul unei cariere liniare și la echivalența carierelor.

Ea invocă de asemenea încălcarea articolului 27 din Carta drepturilor fundamentale și a articolului 21 din Carta socială europeană, a principiului drepturilor dobândite, a principiului proporționalității și încălcarea principiului nediscriminării.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1023/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2013 de modificare a Statutului funcționarilor Uniunii Europene și a Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene (JO L 287, p. 15).

Acțiune introdusă la 24 martie 2014 – Deza/ECHA

(Cauza T-189/14)

(2014/C 194/35)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamantă: Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Republica Cehă) (reprezentant: P. Dejl, avocat)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Agenției Europene pentru Produse Chimice din 24 ianuarie 2014, având numerele de referință AFA-C-0000004274-77-09/F, AFA-C-0000004280-84-09/F, AFA-C-0000004275-75-09/F și AFA-C-0000004151-87-08/F și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 118 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 ⁽²⁾ și pe încălcarea dreptului la protejarea intereselor comerciale legitime și a proprietății intelectuale.
 - În această privință, reclamanta susține că decizia atacată contravine articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1049/2001 coroborat cu articolul 118 din Regulamentul nr. 1907/2006, întrucât divulgarea informațiilor relevante către un terț ar conduce la încălcarea protecției intereselor sale comerciale și a drepturilor de proprietate intelectuală și nu există un interes public superior care să justifice divulgarea informațiilor relevante, iar pârâta nici măcar nu a afirmat în decizia sa că vreun interes public ar prevala asupra necesității de a proteja drepturile menționate ale reclamantei.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea angajamentelor Uniunii Europene care decurg din Acordul TRIPS ⁽³⁾ și pe atingerea aferentă adusă dreptului la protecția informațiilor cu caracter confidențial.
 - În această privință, reclamanta susține că decizia atacată contravine angajamentelor internaționale ale Uniunii Europene care decurg din articolul 39 alineatul (2) din Acordul TRIPS, potrivit căruia membrii se asigură că persoanele fizice și juridice vor avea posibilitatea să împiedice ca informații aflate în mod licit sub controlul lor să fie divulgate terților sau achiziționate ori utilizate de aceștia fără consimțământul lor și de o manieră contrară uzanțelor comerciale cinstite, sub rezerva ca aceste informații: (a) să fie secrete în sensul că, în totalitatea lor sau în configurația ori asamblarea exactă a elementelor lor, ele nu sunt în general cunoscute de persoane aparținând mediilor care se ocupă în mod normal de genul de informații în cauză sau nu le sunt ușor accesibile, (b) să aibă o valoare comercială prin faptul că sunt secrete și (c) să fi făcut obiectul unor prevederi rezonabile, în funcție de circumstanțe, destinate să le păstreze secrete, din partea persoanei care le controlează în mod licit.

3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea angajamentelor Uniunii Europene care decurg din articolul 8 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și pe încălcarea articolului 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și pe atingerea aferentă adusă dreptului de proprietate și protecției acestuia.
- În această privință, se susține că decizia atacată contravine articolului 8 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, articolului 1 din Protocolul adițional la aceasta și articolului 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, întrucât restrânge dreptul reclamantei la folosința liniștită a bunurilor sale.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001.
- În opinia reclamantei, decizia atacată contravine articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1049/2001, întrucât divulgarea informațiilor relevante ar amenința în mod grav procesul decizional al Comisiei Europene și al pârâtei, care se pronunță cu privire la cererea de autorizare a utilizării substanței în cauză, și nu există un interes public superior care să justifice divulgarea informațiilor relevante, iar pârâta nici măcar nu a afirmat în decizia sa că vreun interes public ar prevala asupra necesității de a proteja drepturile menționate ale reclamantei.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001 L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO 2006 L 396, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3).

⁽³⁾ Acordul privind aspectele comerciale ale drepturilor de proprietate intelectuală (TRIPS) din 15 aprilie 1994 (JO L 336, p. 214).

Acțiune introdusă la 4 aprilie 2014 – Volkswagen/OAPI (EXTRA)

(Cauza T-216/14)

(2014/C 194/36)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Volkswagen AG (Wolfsburg, Germania) (reprezentant: U. Sander, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 6 februarie 2014 în cauza R 1788/2013-1;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „EXTRA” pentru produse și servicii din clasele 12, 28, 35 și 37 – Cerere de înregistrare a mărcii comunitare nr. 11 769 155.

Decizia examinatorului: respinge cererea.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 privind marca comunitară.

Acțiune introdusă la 8 aprilie 2014 – Mabrouk/Consiliul**(Cauza T-218/14)**

(2014/C 194/37)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamant: Mohamed Marouen Ben Ali Bel Ben Mohamed Mabrouk (Cartagina, Tunisia) (reprezentanți: J. Farhouat, J. Mignard, N. Boulay, lawyers, și S. Crosby, Solicitor)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei 2014/49/PESC a Consiliului din 30 ianuarie 2014 de modificare a Deciziei 2011/72/PESC privind măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Tunisia (JO L 28, p. 38) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 81/2014 al Consiliului din 30 ianuarie 2014 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 101/2011 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Tunisia (JO L 28, p. 2), în măsura în care acestea se aplică reclamantului, măsurile constând în înghețarea fondurilor pe care le deține în UE;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că prin adoptarea actelor juridice atacate, pârâtul colaborează la o anchetă penală din Tunisia și exercită, astfel, atribuții judiciare într-un context de drept penal, iar temeiul juridic invocat de pârât, și anume articolul 29 TUE și articolul 215 alineatul (2) TFUE, nu îi conferă acestuia competența de a acționa în această modalitate.
2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că actele atacate au fost adoptate pentru a susține autoritățile judiciare din Tunisia, iar nu pentru motivele prezentate în susținerea temeiului juridic ales, fiind încălcat prin urmare temeiul juridic.
3. Al treilea motiv întemeiat pe (a) o eroare vădită de apreciere, în sensul că între bunurile reclamantului din UE și obiectul anchetei judiciare din Tunisia există o legătură; (b) o eroare vădită de apreciere în afirmația că dispozitivul actelor contestate justifică înscrierea numelui reclamantului pe lista persoanelor ale căror fonduri ar trebui înghețate și (c) o eroare vădită de apreciere a situației de fapt prin care pârâtul încearcă să justifice actele atacate.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare al pârâtului și a drepturilor sale fundamentale, mai precis a prezumției de nevinovăție, a dreptului de a i se prezenta dovezile pe care pârâtul le-a reținut împotriva sa, a dreptului de a fi audiat, a dreptului la egalitatea de arme, a dreptului la o cale de atac efectivă, a principiului proporționalității și a dreptului de proprietate.
5. Al cincilea motiv întemeiat pe motivare necorespunzătoare.

Acțiune introdusă la 11 aprilie 20147 – Norma Lebensmittelfilialbetrieb/OAPI – Yorma's (Yorma Eberl)**(Cauza T-229/14)**

(2014/C 194/38)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile***Reclamantă:* Norma Lebensmittelfilialbetrieb Stiftung & Co. KG (Nürnberg, Germania) (reprezentant: A. Parr, avocat)*Pârât:* Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)*Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Yorma's AG (Deggendorf, Germania)**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 11 februarie 2014 în cauza R 532/2013-4;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente*Solicitantul mărcii comunitare:* Yorma's AG*Marca comunitară vizată:* marca verbală „Yorma Eberl” pentru produse și servicii din clasele 3, 5, 21, 24, 25, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 40 și 43 – cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 9 940 289*Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției:* reclamanta*Marca sau semnul invocat:* numele comercial și denumirea socială utilizate în comerț și marca verbală națională și comunitară NORMA pentru produse și servicii din clasele 3, 5, 8, 9, 11, 16, 18, 21, 22, 23, 25, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 38, 39, 41 și 42*Decizia diviziei de opoziție:* respinge opoziția.*Decizia camerei de recurs:* respinge calea de atac.*Motivele invocate:*

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009

Acțiune introdusă la 22 aprilie 2014 – EEB/Comisia**(Cauza T-250/14)**

(2014/C 194/39)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamant:* European Environmental Bureau (EEB) (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: C. Stothers, Solicitor, M. Van Kerckhove și C. Simphal, avocați)*Pârâtă:* Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei implicite a Comisiei Europene din 13 februarie 2014 de a refuza accesul la copiile complete și nemodificate ale corespondenței purtate cu două state membre cu privire la planurile lor naționale de tranziție prin care se exceptează anumite instalații de ardere de la aplicarea noilor valori limită de emisie pentru perioada 2016-2020, decizie considerată răspuns negativ în temeiul articolului 8 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001⁽¹⁾;
- obligarea părâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Prin intermediul primului motiv se susține că pârâta s-a întemeiat în mod nelegal pe articolul 4 alineatul (2) prima liniuță din Regulamentul nr. 1049/2001 într-o situație în care acest fapt este expres interzis prin articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1367/2006⁽²⁾.
2. Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamantul pretinde că pârâta a omis în mod nelegal să interpreteze excepțiile prevăzute la articolul 4 din Regulamentul nr. 1049/2001 în mod restrictiv, astfel cum prevăd articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1367/2006 și articolul 4 alineatul (4) din Convenția de la Aarhus.
3. Prin intermediul celui de al treilea motiv se invocă faptul că pârâta a procedat în mod nelegal la consultarea unor terți, conform articolului 4 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1049/2001, într-o situație în care este cert că documentul ar fi trebuit să fie divulgat și s-a întemeiat în mod nelegal pe această consultare pentru a prelungi termenul său de răspuns.
4. Prin intermediul celui de al patrulea motiv, reclamantul pretinde că pârâta a omis în mod nelegal să analizeze care părți dintr-un document intră sub incidența unei excepții și să divulge celelalte părți, conform articolului 4 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1049/2001.
5. Prin intermediul celui de al cincilea motiv, reclamantul susține că amânând accesul la documente pârâta a omis în mod nelegal să acorde publicului posibilitatea reală de a participa din timp la elaborarea, modificarea sau reexaminarea planurilor naționale de tranziție în cazul în care toate opțiunile sunt încă posibile, astfel cum impune articolul 9 din Regulamentul nr. 1367/2006.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, p. 13, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 126).

Acțiune introdusă la 18 aprilie 2014 – Warenhandelszentrum/OAPI – Baumarkt Max Bahr (NEW MAX)

(Cauza T-254/14)

(2014/C 194/40)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Warenhandelszentrum Ltd. (Neu-Ulm, Germania) (reprezentant: F. Hirschel, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Baumarkt Max Bahr GmbH & Co. KG (Hamburg, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Camerei întâi a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 29 ianuarie 2014 în cauza R 2035/2012-1 și admiterea înregistrării mărcii reclamantei;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca figurativă care cuprinde elementele verbale „NEW MAX” pentru produse și servicii din clasele 3, 5 și 37 – Cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 10 106 474

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca sau semnul invocat: marca figurativă care cuprinde elementul verbal „MAX” pentru servicii din clasa 35

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția

Decizia camerei de recurs: anulează decizia diviziei de opoziție și respinge în întregime înregistrarea mărcii solicitate

Motivele invocate: între mărcile în conflict nu există un risc de confuzie

Acțiune introdusă la 24 aprilie 2014 – Novomatic/OAPI – Berentzen Mally Marketing plus Services (BLACK JACK TM)

(Cauza T-257/14)

(2014/C 194/41)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Novomatic AG (Gumpoldskirchen, Austria) (reprezentant: W. Mosing, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Berentzen Mally Marketing plus Services GmbH (Meerbusch, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Camerei de recurs a OAPI din 18 februarie 2014 în cauza R 329/2012-4, cu consecința că OAPI va fi ținută să respingă în tot opoziția ca urmare a lipsei de similitudine a produselor sau a semnelor sau ca urmare a lipsei riscului de confuzie și să autorizeze înregistrarea mărcii nr. 9 456 278, astfel cum s-a solicitat;
- obligarea OAPI și – în cazul unei intervenții scrise – a oponentului la plata propriilor cheltuieli de judecată și a celor efectuate de reclamantă în cadrul procedurii căii de atac în fața OAPI și în cadrul prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca figurativă care conține elementele verbale „BLACK JACK TM” pentru produse și servicii din clasele 9, 28 și 41 – cererea de înregistrare nr. 9 456 278

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Berentzen Mally Marketing plus Services GmbH

Marca sau semnul invocat: marca verbală și figurativă „BLACK TRACK” pentru produse și servicii din clasele 18, 25 și 28

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția

Decizia camerei de recurs: anulează decizia diviziei de opoziție și respinge în parte cererea de înregistrare

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 75 din Regulamentul nr. 207/2009

Acțiune introdusă la 22 aprilie 2014 – Hansen/OAPI (WIN365)

(Cauza T-264/14)

(2014/C 194/42)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Robert Hansen (München, Germania) (reprezentant: M. Pütz-Poulalion, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 20 februarie 2014 în cauza R 908/2013-4;
- obligarea Oficiului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală WIN365 pentru produse și servicii din clasele 9, 35, 36, 38 și 41 – cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 11 513 851

Decizia examinatorului: respinge în parte cererea de înregistrare

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009

Acțiune introdusă la 23 aprilie 2014 – Zehnder Group International/OAPI – Stiebel Eltron (comfotherm)

(Cauza T-267/14)

(2014/C 194/43)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Zehnder Group International AG (Gränichen, Elveția) (reprezentant: J. Krenzel, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Stiebel Eltron GmbH & Co. KG (Holzminden, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a patra de recurs din 21 februarie 2014 pronunțată în cauza R 1318/2013-4;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca verbală „comfotherm”, pentru produse din clasele 9 și 11 – cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 8 859 472

Titularul mărcii comunitare: reclamanta

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: Stiebel Eltron GmbH & Co. KG

Motivarea cererii de declarare a nulității: marca verbală „KOMFOTHERM” pentru produse din clasa 11

Decizia diviziei de anulare: admite cererea de declarare a nulității

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: decizia atacată nu poate fi menținută în urma unei examinări a similitudinii produselor.

Acțiune introdusă la 30 aprilie 2014 – Mabrouk/Consiliul

(Cauza T-277/14)

(2014/C 194/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Mohamed Marouen Ben Ali Bel Ben Mohamed Mabrouk (Cartagina, Tunisia) (reprezentanți: J. Farthouat, J. Mignard, N. Boulay, lawyers, și S. Crosby, Solicitor)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- constatarea faptului că pârâtul a încălcat articolul 265 TFUE prin aceea că nu a reacționat la cererea reclamantului din 17 ianuarie 2014, trimisă cu confirmare de primire, de a prezenta dovezile pe baza cărora a dispus înghețarea fondurilor reclamantului din Uniunea Europeană;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă un motiv.

Reclamantul susține că pârâtul are obligația legală de a-i prezenta dovezile pe baza cărora a dispus înghețarea fondurilor sale și că i-a solicitat în mod formal prezentarea acestor dovezi și prin urmare, i-a solicitat să acționeze. Având în vedere că pârâtul nu a acționat nici prin prezentarea dovezilor, nici prin refuzul de a le prezenta, acesta a încălcat articolul 265 TFUE.

Acțiune introdusă la 29 aprilie 2014 – Portnov/Consiliul

(Cauza T-290/14)

(2014/C 194/45)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Andriy Portnov (Kiev, Ucraina) (reprezentant: M. Cessieux, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii sale ca fiind admisibilă;
- anularea Regulamentului (UE) nr. 208/2014 al Consiliului din 5 martie 2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina, în măsura în care se referă la reclamant;

- anularea Deciziei 2014/119/PESC a Consiliului din 5 martie 2014 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Ucraina, în măsura în care se referă la reclamant;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată în temeiul articolelor 87 și 91 din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare și a dreptului la o cale de atac eficientă garantate de principiile fundamentale ale dreptului european, prevăzute la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și la articolele 6 și 13 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe caracterul insuficient al motivării actelor atacate.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe nerespectarea criteriului de sancționare prevăzut la articolul 1 din Decizia 2014/119/PESC și în considerentul (4) al Regulamentului (UE) nr. 208/2014.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe existența unei erori de fapt, în sensul că domnul Portnov, la data adoptării actelor atacate, nu făcea obiectul niciunei urmăririi penale în Ucraina pentru fapte precum cele care îi sunt imputate de Consiliu.
5. Al cincilea motiv este întemeiat pe încălcarea dreptului fundamental la respectarea proprietății, principiu fundamental al dreptului comunitar protejat de articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și de articolul 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Acțiune introdusă la 5 mai 2014 – Seca Benelux și alții/Parlamentul European

(Cauza T-311/14)

(2014/C 194/46)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Seca Benelux SPRL (Bruxelles, Belgia), Groupe Seca SA (Valenciennes, Franța) și Seca Ingénierie SAS (Valenciennes) (reprezentant: E. van Nuffel d'Heynsbroeck, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Parlamentului European din 21 februarie 2014 de a nu reține oferta pe care acesta au depus-o pentru atribuirea contractului de asistență pentru gestionarea tehnică a clădirilor Parlamentului European din Strasbourg (Cerere de ofertă nr. INLO.AO-2013-003-STR-UGIMS-03) și de a atribui contractul unui alt ofertant;
- cu titlu interlocutoriu, obligarea Parlamentului European să prezinte următoarele acte:
 - lista principalelor servicii similare prestate de celălalt ofertant în ultimii 3 ani, indicând valorile, datele și beneficiarii publici sau privați ai acestora;
 - documentul sau documentele care dovedesc calificările educaționale și profesionale ale personalului propus de celălalt ofertant pentru executarea contractului și care cuprinde datele cerute la paginile 11-27 din specificațiile tehnice și în procesul-verbal de vizită pe teren obligatorie și al răspunsurilor la întrebările ofertanților;

- documentul sau documentele care dovedesc că Parlamentul European verificase într-adevăr dacă toate calificările educaționale și profesionale ale personalului însărcinat cu contractul de către celălalt ofertant pe care le primise erau conforme cu documentele contractului, în special cu paginile 11-27 din specificațiile tehnice și cu procesul-verbal de vizită pe teren obligatorie și al răspunsurilor la întrebările ofertanților;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă două motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe neverificarea criteriilor de selecție cu încălcarea regulilor prevăzute la articolul 110 alineatul (1) din Regulamentul nr. 966/2012 ⁽¹⁾ și la articolul 148 din Regulamentul delegat nr. 1268/2012 ⁽²⁾, a documentelor contractului și a principiului bunei administrări.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe eroarea vădită în aprecierea capacității tehnice a ofertanților, cu încălcarea articolului 110 alineatul (1) din Regulamentul nr. 966/2012, a articolului 146 alineatul (2) și a articolului 148 din Regulamentul delegat nr. 1268/2012 și a normelor stabilite în documentele contractului, precum și a principiului bunei administrări și a principiului egalității de tratament al ofertanților.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE, EURATOM) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) Nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei din 29 octombrie 2012 privind normele de aplicare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (JO L 362, p. 1).

Acțiune introdusă la 28 aprilie 2014 – Federcoopescă și alții/Comisia

(Cauza T-312/14)

(2014/C 194/47)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamante: Federazione Nazionale delle Cooperative della Pesca (Federcoopescă) (Roma, Italia), Associazione Lega Pesca (Roma) și AGCI AGR IT AL (Roma) (reprezentați: L. Caroli și S. Ventura, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei din 6 decembrie 2013 de instituire a unui plan de acțiune menit să remedieze lacunele sistemului italian de control al pescuitului (planul de acțiune – C(2013) 8635 final) în ceea ce privește în mod specific punctele 13, 15, 16 și 17 din planul de acțiune anexat la decizie;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin decizia atacată în prezentul litigiu se urmărește remedierea lacunelor care ar fi fost constatate în cadrul punerii în aplicare, de către autoritățile italiene, a normelor politicii comune în materie de pescuit.

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă patru motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe nemotivare sau pe insuficienta motivare
 - Reclamantele arată, în această privință, că actul atacat a fost adoptat pentru a remedia anumite neregularități constatate în cadrul punerii în aplicare a anumitor norme ale politicii comune în materie de pescuit. Cu toate acestea, actul nu conține nicio indicație cu privire la aceste neregularități, deși nu este posibilă înțelegerea procesului logic care a condus la adoptarea sa. Acest motiv de invaliditate este cu atât mai grav cu cât încearcă să deroge de la acte anterioare ale Uniunii.

2. Al doilea motiv se întemeiază pe încălcarea tratatelor și a normelor privind aplicarea lor
 - Reclamantele arată, în această privință, că decizia atacată este afectată de încălcarea tratatelor și a articolului 102 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1224/2009 și că trebuie anulată de asemenea pentru necompetență. Aceasta nu urmărește consolidarea sistemului controalelor, ci impune noi obligații care nu sunt prevăzute de actele primare și care se află în contrarietate directă cu aceste acte.
3. Al treilea motiv se întemeiază pe încălcarea principiilor nediscriminării, caracterului rezonabil și proporționalității
 - Reclamantele arată, în această privință, că decizia încalcă principiul nediscriminării pe motive de cetățenie sau de naționalitate întrucât stabilește obligații noi și mai semnificative pentru pescarii italieni. În plus, aceste măsuri sunt vădit lipsite de orice legătură rezonabilă cu scopul urmărit și sunt intrinsec nerezonabile și disproporționate, dat fiind că este imposibilă dezlegarea legăturii care există între obligațiile impuse pescarilor și realizarea obiectivului deciziei.
4. Al patrulea motiv se întemeiază pe nelegalitatea sistemului încălcărilor grave și special a articolului 92 din Regulamentul nr. 1224/2009 și pe încălcarea principiilor progresivității și proporționalității sancțiunii
 - Reclamantele arată, în această privință, că, contrar Regulamentului nr. 1224/2009, care stabilește un sistem progresiv de sancțiuni, decizia atacată prevede suspendarea automată a autorizației de pescuit în cazul unei încălcări grave și retragerea definitivă în caz de recidivă. Decizia înlocuiește prin aceasta normele regulamentului printr-un alt sistem, mult mai dur, de sancțiuni automate și irevocabile. Rezultă în plus că sistemul pedepselor instituit de planul de acțiune încalcă în mod vădit principiul progresivității sancțiunii, al proporționalității sale în raport cu gravitatea încălcării și al caracterului personal al sancțiunii, dat fiind că aceasta este aplicată titularului autorizației independent de identitatea celui care a săvârșit încălcarea.

Ordonanța Tribunalului din 9 aprilie 2014 – Al-Aqsa/Consiliul

(Cauza T-276/08) ⁽¹⁾

(2014/C 194/48)

Limba de procedură: neerlandeza

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 236, 13.9.2008.

Ordonanța Tribunalului din 9 aprilie 2014 – Al-Aqsa/Consiliul

(Cauza T-503/11) ⁽¹⁾

(2014/C 194/49)

Limba de procedură: neerlandeza

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 347, 26.11.2011.

Ordonanța Tribunalului din 7 mai 2014 – Adler Mode/OAPI – Cluett, Peabody (Fairfield)

(Cauza T-139/12) ⁽¹⁾

(2014/C 194/50)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a noua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 165, 9.6.2012.

Ordonanța Tribunalului din 30 aprilie 2014 – Visa Europe/Comisia**(Cauza T-447/12)** ⁽¹⁾

(2014/C 194/51)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 379, 8.12.2012.

Ordonanța Tribunalului din 28 aprilie 2014 – Deweerdt și alții/Curtea de Conturi**(Cauza T-132/13)** ⁽¹⁾

(2014/C 194/52)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 123, 27.4.2013.

Ordonanța Tribunalului din 28 aprilie 2014 – Omega/OAPI – Omega Engineering (Ω OMEGA)**(Cauza T-175/13)** ⁽¹⁾

(2014/C 194/53)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C @@, @@.

Ordonanța Tribunalului din 11 aprilie 2014 – Serco Belgium și alții/Comisia**(Cauza T-644/13)** ⁽¹⁾

(2014/C 194/54)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 24, 25.1.2014.

Ordonanța Tribunalului din 5 mai 2014 – Volkswagen/OAPI (StartUp)**(Cauza T-156/14)** ⁽¹⁾

(2014/C 194/55)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 135, 5.5.2014.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 14 mai 2014 – Alexandrou/Comisia

(Cauza F-140/12) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Concurs general EPSO/AD/231/12 — Acces la documente — Refuzul cererii de confirmare privind accesul la întrebările cu variante multiple de răspuns puse în testele de acces)

(2014/C 194/56)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Christodoulos Alexandrou (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: R. Duta, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Eggers și G. Gattinara, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a refuzului cererii de confirmare privind accesul, introdusă de reclamant la Comisie, la câteva dintre întrebările puse acestuia în cadrul procedurii de preselecție a concursului general EPSO/AD/230 231/12

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Domnul Alexandrou suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat să suporte cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 26, 26.1.2013, p. 76.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 14 mai 2014 – Delcroix/SEAE

(Cauza F-11/13) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționar — SEAE — Șef de delegație într-o țară terță — Transfer la sediul SEAE — Încetarea anticipată a funcției de șef de delegație)

(2014/C 194/57)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Nicola Delcroix (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: inițial D. Abreu Caldas, A. Coolen, É. Marchal și S. Orlandi, avocați, ulterior D. Abreu Caldas, J.-N. Louis și S. Orlandi, avocați)

Pârât: Serviciul European de Acțiune Externă (reprezentanți: inițial R. Metsola și S. Marquardt, agenți, ulterior S. Marquardt, agent)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei de transfer al reclamantului pe un post la sediul SEAE și de a pune capăt repartizării sale la delegația UE în Djibouti

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia, notificată prin scrisoarea din 8 martie 2012, de transfer al domnului Delcroix la sediul Serviciului European de Acțiune Externă, punând astfel capăt anticipat repartizării sale ca șef de delegație a Uniunii Europene în Republica Djibouti.
- 2) Serviciul European de Acțiune Externă suportă propriile cheltuieli de judecată și cheltuielile de judecată efectuate de domnul Delcroix.

⁽¹⁾ JO C 123, 27.4.2013, p. 29.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 14 mai 2014 – Cocco/Comisia**(Cauza F-17/13) ⁽¹⁾****(Funcție publică — Agent contractual — Recrutare — Apel pentru exprimarea interesului EPSO/CAST/02/2010)**

(2014/C 194/58)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Patricia Cocco (Hunting, Franța) (reprezentanți: A. Salerno și B. Cortese, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Berardis-Kayser și G. Berscheid, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Comisiei de respingere a solicitării de recrutare a reclamantei prezentată de OIL

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia din 25 aprilie 2012 a Comisiei Europene prin care a fost refuzată angajarea doamnei Cocco în calitate de agent contractual în cadrul grupeii de funcții III.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligată să suporte cheltuielile de judecată efectuate de doamna Cocco.

⁽¹⁾ JO C 123, 27.4.2013, p. 30.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 14 mai 2014 – Alexandrou/Comisia**(Cauza F-34/13) ⁽¹⁾****(Funcție publică — Concurs general — Anunț de concurs EPSO/AD/231/12 — Neadmiterea în vederea participării la probele de evaluare — Acces la documente)**

(2014/C 194/59)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Christodoulos Alexandrou (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: R. Duta, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Eggers și G. Gattinara, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei comisiei de evaluare a concursului EPSO/AD/231/12 de neadmitere a reclamantului la probele de evaluare din cadrul concursului menționat

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea.*
- 2) *Domnul Alexandrou suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat să suporte cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.*

⁽¹⁾ JO C 207, 20.7.2013, p. 58.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 8 mai 2014 – A/Comisia

(Cauza F-50/13) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Securitate socială — Accident sau boală profesională — Articolul 73 din statut — Invaliditate permanentă parțială — Cerere de despăgubire — Inadmisibilitate vădită)

(2014/C 194/60)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: A (reprezentați: B. Cambier și A. Paternostre, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: V. Joris, agent, asistat de C. Mélotte, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Comisiei prin care aceasta se pronunță asupra cererii de despăgubire complementară formulate de reclamant în temeiul articolului 90 alineatul (1) din statut, pentru a obține repararea integrală a prejudiciilor materiale și a prejudiciului moral pe care le-ar fi suferit în urma bolii sale profesionale și a numeroaselor nereguli care ar fi viciat soluționarea cererii sale întemeiate pe articolul 73 din statut

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea ca vădit inadmisibilă.*
- 2) *Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 207, 20.7.2013, p. 63.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO